Guvernul României

Ordonanța de urgență nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor

În vigoare de la 26 august 2021

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 820 din 26 august 2021. Formă aplicabilă la zi, 08 septembrie 2021.

Având în vedere prevederile art. 2 alin (1) din Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, care se referă la obligația statelor membre de a transpune prevederile directivei în dreptul intern în data de 5 iulie 2020,
având în vedere faptul că România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, trebuie să pună în aplicare obligațiile care derivă din acquis-ul UE și să adopte acte normative care creează cadrul necesar și predictibil pentru autoritățile locale și mediul privat în sensul stimulării performanței, concurenței echitabile, evitând astfel obstacolele în calea bunei funcționări a pieței interne,
ținând cont de faptul că modificările și completările aduse de Directiva 2018/851/UE actului european de bază afectează caracterul unitar și privesc cea mai mare parte a Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care a asigurat transpunerea Directivei 2008/98/CE, pentru asigurarea stabilității legislative s-a ales soluția de înlocuire a legii cu o nouă reglementare, urmând ca aceasta din urmă să fie în întregime abrogată.
Ținând cont de faptul că România a primit în data de 9 iunie 2021 Avizul motivat nr. C (2021) 2137 final privind neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor de transpunere în legislația națională a Directivei (UE) 2018/851 și care atrage atenția Guvernului asupra sancțiunilor financiare pe care Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) le poate impune, în temeiul art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și pe care Comisia Europeană le va aplica astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei Europene (2011/C 12/01) privind punerea în aplicare a art. 260 alin. (3) din tratat și în Comunicarea Comisiei C (2016) 8600 - "Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune",
ținând cont de prevederile art. 260 alin. (3) raportat la art. 258 din TFUE, în cazul în care Comisia Europeană sesizează CJUE pentru neîndeplinirea obligației de transpunere în termen a unei directive adoptate în conformitate cu o procedură legislativă, aceasta poate solicita aplicarea de sancțiuni pecuniare (sumă forfetară și/sau penalități zilnice de întârziere). Cuantumul sancțiunilor pe care Comisia Europeană le poate propune CJUE pentru a fi aplicate României este următorul:
- sumă forfetară de minimum 1.643.000 euro;
- penalități între 1.985 și 119.125 euro pe zi de întârziere după pronunțarea hotărârii instanței UE.
Având în vedere că gestionarea eficientă a deșeurilor, promovarea prevenirii și reducerii generării de deșeuri reprezintă domenii-țintă care trebuie reglementate, iar neadoptarea măsurilor stabilite prin prezenta ordonanță de urgență poate conduce la lezarea interesului public, a sănătății umane, precum și a intereselor și obiectivelor politicii de mediu privind conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului,
luând în considerare faptul că, prin Decizia nr. 802/2009, Curtea Constituțională a României stabilește că emiterea unei ordonanțe de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea a UE în situația în care este iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene este pe deplin constituțională,
luând în considerare faptul că aceste elemente vizează un interes public general și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,
în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,
Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I
Obiectul, domeniul de aplicare și definiții

ARTICOLUL 1
Dispoziții generale

Prezenta ordonanță de urgență are ca obiectiv asigurarea unui înalt nivel de protecție a mediului și sănătății populației prin instituirea de măsuri:

a) de prevenire și reducere a generării de deșeuri și de gestionare eficientă a acestora;

b) de reducere a efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor;

c) de reducere a efectelor generale determinate de utilizarea resurselor și de creștere a eficienței utilizării acestora, ca elemente esențiale pentru asigurarea tranziției către o economie circulară și a garanta competitivitatea pe termen lung.

ARTICOLUL 2
Domeniul de aplicare

(1) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență următoarele:

a) efluenți gazoși emiși în atmosferă;

b) soluri (in situ), inclusiv soluri contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol;

c) soluri necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este sigur că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat;

d) deșeuri radioactive;

e) explozivi dezafectați;

f) materii fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) lit. b), paie și alte materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sunt folosite în agricultură sau silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.

(2) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, în măsura în care sunt reglementate prin alte acte normative, următoarele:

a) apele uzate;

b) subproduse de origine animală, inclusiv produse transformate care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1.069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului sau a compostului;

c) carcase de animale care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sunt eliminate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.069/2009;

d) deșeuri rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și a exploatării carierelor, care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 856/2008 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive;

e) substanțe destinate utilizării ca materii prime pentru furaje, astfel cum sunt definite la art. 3 alin. (2) lit. (g) din Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind

introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei și care nu constau din sau care nu conțin produse secundare animale.

(3) Sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și secetei ori asanării terenurilor nu se supun prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, în cazul în care se face dovada că respectivele sedimente sunt nepericuloase și nu contravin normelor obligatorii de drept intern.

(4) Actele normative care transpun directive individuale pot stabili pentru gestionarea anumitor categorii de deșeuri reguli speciale pentru cazuri individuale sau reguli care completează dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.

ARTICOLUL 3

Semnificația termenilor specifici utilizați în prezenta ordonanță de urgență este prevăzută în anexa nr. 1.

ARTICOLUL 4

Ierarhia deșeurilor

(1) Următoarea ierarhie se aplică prioritar în cadrul politicii și legislației de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor:

a) prevenirea;

b) pregătirea pentru reutilizare;

c) reciclarea;

d) alte operațiuni de valorificare, precum valorificarea energetică;

e) eliminarea.

(2) Aplicarea ierarhiei deșeurilor prevăzute la alin. (1) are ca scop încurajarea acelor opțiuni care produc cel mai bun rezultat global în privința mediului și a sănătății populației.

(3) În acest sens, pentru anumite fluxuri de deșeuri specifice, aplicarea ierarhiei deșeurilor poate suferi modificări în baza evaluării de tip analiza ciclului de viață privind efectele globale ale generării și gestionării acestor deșeuri.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia în considerare principiile protecției mediului, ale precauției în luarea deciziei de mediu, principiul durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, economiei circulare, precum și impactul global asupra mediului, sănătății populației, economiei și societății, potrivit prevederilor art. 1 și 21.

(5) În vederea aplicării ierarhiei deșeurilor sub coordonarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, autoritățile publice centrale din următoarele domenii: economiei, finanțelor, dezvoltării și amenajării teritoriului, sănătății, agriculturii și cercetării, după caz, reglementează prin modalitatea de aplicare a instrumentelor economice prevăzute în anexa nr. 2 sau a altor instrumente și măsuri adecvate, după caz, care va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.

ARTICOLUL 5

Subproduse

(1) Este considerat subprodus, și nu deșeu, potrivit definiției prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 1, o substanță sau un obiect care rezultă dintr-un proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea respectivei

substanțe sau a respectivului obiect, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este certă;
b) substanța sau obiectul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare decât cea prevăzută de practica industrială obișnuită;
c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție;
d) utilizarea ulterioară este legală, și anume substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele relevante privind produsul, protecția mediului și protecția sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.
(2) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii Europene autoritatea publică centrală din domeniul economiei împreună cu autoritatea publică pentru protecția mediului stabilesc, dacă este cazul, prin ordin de ministru comun, criterii detaliate pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alin. (1).
(3) În lipsa unor criterii la nivel european sau național, pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alin. (1), în cazul în care există solicitări din partea producătorilor de deșeuri, autoritatea competentă pentru protecția mediului decide prin autorizația de mediu/autorizația integrată de mediu, pentru fiecare situație în parte, dacă o substanță sau un obiect este considerat subprodus.
(4) Autoritatea publică centrală din domeniul economiei notifică statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene ordinele prevăzute la alin. (2), potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 6
Încetarea statutului de deșeu

(1) Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri, potrivit definiției prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 1, în cazul în care au fost supuse unei operațiuni de reciclare sau altei operațiuni de valorificare prevăzute în anexa nr. 3, dacă respectă cumulativ următoarele condiții:
a) substanța sau obiectul urmează să fie utilizat în scopuri specifice;
b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;
c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor;
d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației.
(2) În cazul în care nu au fost stabilite criterii la nivelul Uniunii Europene, în cazul în care există solicitări din partea producătorilor de deșeuri, agenția județeană pentru protecția mediului, denumită în continuare APM, analizează și verifică împreună cu reprezentanții Gărzii Naționale de Mediu îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și transmite cele constatate Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, denumită în continuare ANPM, care le centralizează și propune criterii pentru fiecare situație în care anumite deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri.
(3) Pentru aplicarea condițiilor prevăzute la alin. (1), criteriile prevăzute la alin. (2) iau în considerare eventualele efecte negative asupra mediului și sănătății umane ale substanței sau ale obiectului în cauză, respectă alin. (5) și sunt adoptate prin ordine de ministru.
(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene ordinele prevăzute la alin. (3), potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004, cu modificările și completările ulterioare.
(5) Pentru evaluarea condițiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea alin. (2) se folosește următoarea listă care nu este exhaustivă:

a) deșeuri autorizate ca material de intrare în procesul de valorificare;
b) procese și tehnici de tratare permise;
c) criterii de calitate privind încetarea statutului de deșeu pentru materialele care rezultă din operațiunea de valorificare în conformitate cu standardele aplicabile produselor, inclusiv valori-limită pentru poluanți, atunci când este necesar;
d) cerințe pentru sistemele de gestionare pentru a demonstra conformitatea cu criteriile de încetare a statutului de deșeu, inclusiv pentru controlul calității și automonitorizare, precum și pentru acreditare, dacă este cazul;
e) cerințe pentru emiterea unei declarații de conformitate.
(6) O persoană fizică autorizată sau juridică care utilizează, pentru prima dată, un material care a încetat să mai fie deșeu și care nu a fost introdus pe piață sau care introduce pe piață un material pentru prima dată după ce a încetat să mai fie deșeu se asigură că materialul îndeplinește cerințele relevante în baza legislației aplicabile în materie de substanțe chimice și a celei referitoare la produse.
(7) Condițiile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie îndeplinite înainte ca legislația privind substanțele chimice și produsele să se aplice pentru materialele care au încetat să mai fie deșeuri.

ARTICOLUL 7
Lista deșeurilor

(1) Clasificarea și codificarea deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, se realizează potrivit:
a) Deciziei Comisiei 2000/532/CE din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul art. 1 lit. (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul art. 1 alin. (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase, cu modificările ulterioare;
b) anexei nr. 4.
(2) Includerea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect ori respectiva substanță se consideră ca fiind deșeu în orice împrejurare.
(3) O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției prevăzute la pct. 10 din anexa nr. 1.

ARTICOLUL 8

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri, persoane juridice, sunt obligați cumulativ să clasifice și să codifice deșeurile generate din activitate în lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1), după care să întocmească o listă a acestora.
(2) În cazul unui tip de deșeu care se încadrează potrivit listei deșeurilor prevăzute la art. 7 alin. (1) sub două coduri diferite în funcție de posibila prezență a unor caracteristici periculoase - codurile marcate cu asterisc, încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deșeuri numai în baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante solicitate de către autoritatea de protecție a mediului.
(3) Laboratorul de referință din cadrul ANPM analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea și clasificarea deșeurilor și face propunerea de încadrare corespunzătoare.
(4) În scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de pregătire prealabilă, reciclare, valorificare și eliminare a deșeurilor, producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziției și dacă acestea prezintă una sau mai multe dintre proprietățile prevăzute în anexa nr. 4.
(5) Producătorii și deținătorii de deșeuri autorități publice de apărare, ordine publică și siguranță națională sunt

obligați să încadreze în codurile prevăzute în Decizia Comisiei 2000/532/CE, cu modificările ulterioare, fiecare tip de deșeu generat de propria activitate, pe baza reglementărilor specifice pentru gestionarea deșeurilor.

(6) Autoritățile competente definite la pct. 2 din anexa nr. 1, producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice vor utiliza clarificările și orientările privind interpretarea și aplicarea corectă a legislației UE relevante în materie de clasificare a deșeurilor, respectiv privind identificarea proprietăților periculoase, determinarea prezenței vreunor proprietăți periculoase în deșeuri și, în ultimă instanță, clasificarea deșeurilor ca periculoase sau nepericuloase, așa cum sunt ele publicate de Comisia Europeană în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

ARTICOLUL 9

(1) Pe baza originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante puse la dispoziție de producătorii și deținătorii de deșeuri prevăzuți la art. 8 alin. (4) și (5), ANPM, prin laboratorul național de referință, consideră că un deșeu este periculos dacă acesta prezintă una sau mai multe dintre proprietățile prevăzute în anexa nr. 4, chiar dacă acesta nu figurează ca atare pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1).

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene, cu celeritate, deșeurile considerate ca fiind periculoase și care nu figurează ca atare pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1), furnizând acesteia toate informațiile relevante.

ARTICOLUL 10

(1) În cazul în care ANPM, prin laboratorul național de referință, deține dovezi care arată că un deșeu ce figurează pe lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1) ca fiind periculos nu prezintă niciuna dintre proprietățile prevăzute în anexa nr. 4, poate considera acest deșeu ca fiind nepericulos.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei Europene, cu celeritate, cazurile prevăzute la alin. (1), furnizând toate informațiile relevante în vederea revizuirii listei deșeurilor.

ARTICOLUL 11

Este interzisă reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase de către producătorul sau deținătorul de deșeuri prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

CAPITOLUL II
Cerințe generale

ARTICOLUL 12
Răspunderea extinsă a producătorilor

(1) În vederea prevenirii, reutilizării, reciclării și a altor tipuri de valorificare a deșeurilor, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului promovează sau, după caz, propune măsuri cu caracter legislativ și/sau ghiduri, recomandări, prin care producătorul produsului, persoana fizică autorizată sau persoana juridică care, cu titlu profesional, proiectează, produce, prelucrează, tratează, vinde ori importă produse este supus unui regim de răspundere extinsă a producătorului.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) includ următoarea listă care nu este exhaustivă:

a) încurajarea proiectării de produse și de componente de produse care să aibă un impact redus asupra mediului și care să genereze o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare și asigurarea valorificării și eliminării produselor care au devenit deșeuri în conformitate cu prevederile art. 4 alin.

(1) - (3) și ale art. 20;

b) încurajarea producției, dezvoltării și comercializării de produse și de componente de produse cu utilizări multiple, care conțin materiale rezultate din reciclare durabile din punct de vedere tehnic și care, după ce devin deșeuri, pot fi valorificate și eliminate corespunzător, în condiții de siguranță pentru mediul înconjurător și sănătatea populației;

c) acceptarea produselor returnate și a deșeurilor rezultate după ce produsele nu mai sunt folosite și asigurarea gestionării ulterioare a acestora fără a crea prejudicii asupra mediului sau sănătății populației, precum și asumarea răspunderii financiare;

d) punerea la dispoziția publicului a informațiilor disponibile cu privire la caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor;

e) impactul produselor pe parcursul întregului lor ciclu de viață, de ierarhia deșeurilor și, după caz, de potențialul de reciclare multiplă.

(3) În vederea aplicării răspunderii extinse a producătorului se iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică, efectele globale asupra mediului și sănătății populației, precum și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(4) Răspunderea extinsă a producătorilor se aplică cu respectarea responsabilităților prevăzute la art. 22 alin. (1), art. 23 și legislației privind produsele, iar în cazul unui conflict între prezenta ordonanță de urgență și Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare, acestea din urmă prevalează în cazul aplicării răspunderii extinse a producătorilor.

(5) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a obligațiilor, producătorii de echipamente electrice și electronice, producătorii de baterii și acumulatori portabili trebuie să implementeze răspunderea extinsă a producătorilor definită potrivit pct. 30 din anexa nr. 1 și să se conformeze cu prevederile ordinului prevăzut la alin. (15) în termen de 9 luni de la publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Obligațiile producătorilor de echipamente electrice și electronice, producătorilor de baterii și acumulatori portabili, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare, rezultate de la produsele pe care le introduc pe piață, se realizează:

a) individual;

b) prin intermediul unei persoane juridice autorizate de comisia de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor prevăzută la alin. (14) și reprezintă transferul de responsabilitate, pe bază de contract, către o organizație colectivă înființată potrivit legislației specifice respectivelor fluxuri de deșeuri.

(7) Pentru schemele de răspundere extinsă a producătorului promovate sau, după caz, propuse potrivit prevederilor alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului:

a) definește în mod clar rolurile și responsabilitățile tuturor celor implicați, inclusiv ale producătorilor care introduc produsele pe piața națională, ale organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului în numele acestora, ale operatorilor publici și privați care gestionează deșeurile, ale autorităților locale și, după caz, ale operatorilor economici care reutilizează sau pregătesc deșeurile pentru reutilizare, precum și ale întreprinderilor de tip economie socială și solidară;

b) definește, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, obiective de gestionare a deșeurilor relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorului, pentru a atinge cel puțin obiectivele cantitative prevăzute de

prezenta ordonanță de urgență, de Legea nr. 249/2015, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 212/2015, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte obiective cantitative și/sau calitative considerate a fi relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorului;

c) asigură implementarea unui sistem de raportare care să colecteze datele referitoare la produsele introduse pe piața națională de producătorii cărora li se aplică răspunderea extinsă a producătorului și date privind colectarea și tratarea deșeurilor rezultate de la aceste produse, cu specificarea, după caz, a fluxurilor de materiale, precum și a datelor relevante referitoare la obligațiile prevăzute la lit. b);

d) asigură tratament egal tuturor producătorilor, fără a impune producătorilor sarcini disproporționate, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii sau pentru cantități mici de produse;

e) se asigură prin campanii de informare și conștientizare ca deținătorii de deșeuri, care fac obiectul unor scheme de răspundere extinsă a producătorului, să fie informați cu privire la prevenirea producerii de deșeuri, la centrele de refolosire, pregătire pentru refolosire, la sistemele de preluare și colectare și la prevenirea aruncării necontrolate a acestora;

f) stabilește măsuri, inclusiv stimulente, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, pentru ca deținătorii de deșeuri să își îndeplinească obligația de a încredința deșeurile către sistemele de colectare separată;

g) se asigură că sumele plătite de către producător cu titlu de contribuții financiare pentru conformarea cu obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care le introduce pe piața națională:

(i) costurile de colectare separată, de transport și tratare, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor de gestionare a deșeurilor stabilite la nivelul Uniunii Europene, precum și costurile necesare pentru atingerea altor obiective prevăzute la lit. b), luând în calcul veniturile obținute din reutilizare, din vânzarea ca materii prime secundare a materialelor provenite din produsele lor sau din garanțiile nerevendicate;

(ii) costurile pentru furnizarea informațiilor adecvate deținătorilor de deșeuri, în conformitate cu lit. e);

(iii) costurile de colectare și raportare a datelor potrivit alin. (7) lit. c);

h) asigură, în cazul îndeplinirii în mod colectiv a obligațiilor de răspundere extinsă a producătorului:

(i) existența, acolo unde este posibil, a unor costuri distincte pentru tipuri de produse sau pentru grupe de produse similare, în principal luând în considerare durabilitatea lor, posibilitatea de a fi reparate sau reutilizate, reciclabilitatea lor și conținutul de substanțe periculoase, într-o abordare a întregului ciclu de viață aliniat cu cerințele relevante stabilite de legislația Uniunii Europene în baza criteriilor armonizate pentru asigurarea funcționării corespunzătoare a pieței interne europene;

(ii) ca toate costurile de gestionare a deșeurilor să nu le depășească pe cele necesare furnizării serviciilor de gestionare eficientă din punct de vedere economic, iar acestea să fie stabilite în mod transparent.

(8) Prevederile alin. (7) lit. g) nu se aplică în cazul schemelor stabilite în baza Legii nr. 212/2015, cu modificările și completările ulterioare, a Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Producătorii sau organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să desfășoare activitatea, cel puțin la nivelul unui județ, în mediul urban și rural, fără a se limita la localitățile acoperite de serviciul de salubrizare;

b) să gestioneze o gamă de produse și materiale bine definite, cu precizarea tipurilor de deșeuri gestionate;

c) să asigure o disponibilitate corespunzătoare de sisteme de colectare în aria geografică în care își desfășoară activitatea;

d) să aibă resursele financiare sau, după caz, financiare și operaționale pentru îndeplinirea obligațiilor potrivit

răspunderii extinse a producătorilor;
e) să instituie un mecanism de audit intern, după caz, completat cu un audit independent pentru evaluarea:
(i) managementului financiar, inclusiv conformarea cu prevederile referitoare la costuri;
(ii) calității datelor raportate, inclusiv cerințele Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, cu modificările ulterioare;
f) să facă publice informațiile privind îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alin. (7) lit. b);
g) în cazul organizațiilor care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului, să facă publice informațiile privind:
(i) acționarii/asociații și membrii;
(ii) contribuțiile/tarifele plătite de producători pe unitatea de produs sau pe tona de produs introdus pe piața națională;
(iii) procedura de selectare a operatorilor economici care gestionează deșeurile respective.
(10) Producătorii sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului trebuie să asigure continuitatea organizării serviciilor de gestionare a deșeurilor de ambalaje pe parcursul întregului an, chiar dacă obiectivele minime în sarcina lor au fost îndeplinite.
(11) Producătorii sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului pun în aplicare măsurile care le revin în materie de răspundere extinsă, inclusiv în cazul vânzărilor la distanță, și se asigură că mijloacele financiare sunt corect utilizate și că toți operatorii publici și privați implicați în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor raportează date fiabile.
(12) Producătorii de produse stabiliți în alt stat membru sau țară terță care introduc produse pe teritoriul României sunt obligați să numească o persoană juridică stabilită pe teritoriul național drept reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor care îi revin unui producător sau în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor.
(13) În scopul monitorizării și verificării respectării obligațiilor ce îi revin unui producător al unui produs în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin ordine de ministru specifice fiecărui flux de deșeuri acoperit de aceste scheme, adoptate într-un termen util care să facă posibilă ducerea lor la îndeplinire, prevede cerințe, cum ar fi înregistrarea, informarea și raportarea, care trebuie îndeplinite de o persoană fizică sau juridică care urmează să fie numită reprezentant autorizat pe teritoriul lor.
(14) Pentru autorizarea și supravegherea implementării îndeplinirii în mod colectiv a obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorului, se înființează în cadrul autorității publice centrale pentru protecția mediului Comisia de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor, denumită în continuare Comisia, din care face parte și autoritatea publică centrală din domeniul economiei.
(15) Structura specifică și regulamentul de funcționare ale Comisiei aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 64/2019 pentru aprobarea structurii specifice și a regulamentului de funcționare a Comisiei de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor, cu modificările ulterioare, se modifică, după caz, prin ordin de ministru.
(16) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului asigură un dialog regulat între părțile interesate pertinente, implicate în punerea în aplicare a schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv între producători și distribuitori, operatorii privați sau publici care se ocupă de deșeuri, autoritățile locale, asociații de dezvoltare intercomunitară, organizațiile societății civile și, dacă este cazul, actorii economiei sociale, rețelele de reparare și reutilizare și operatorii care se ocupă de pregătirea pentru reutilizare.
(17) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și schemele de răspundere extinsă a producătorului pun la dispoziția publicului informațiile în temeiul prezentului articol în măsura în care acestea nu aduc atingere asigurării confidențialității informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu dreptul

Uniunii Europene relevant și cu dreptul intern relevant.

(18) Se derogă de la procedura aprobării tacite potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 486/2003, cu modificările și completările ulterioare, autorizarea și supravegherea implementării îndeplinirii în mod colectiv a obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorului.

ARTICOLUL 13
Prevenirea generării deșeurilor

(1) Autoritățile publice centrale cu atribuții în domeniul economiei, finanțelor, cercetării, prin intermediul strategiilor, programelor și politicilor sectoriale, precum și al ghidurilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern, după caz:

a) promovează și sprijină modelele durabile de consum și de producție;

b) încurajează conceperea, fabricarea și utilizarea produselor care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, sunt durabile inclusiv în ceea ce privește durata de viață și absența perimării programate, pot fi reparate, reutilizate și modernizate;

c) vizează produsele care conțin materii prime de importanță critică în scopul de a preveni transformarea acestora în deșeuri;

d) încurajează, după caz, și fără a aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală, disponibilitatea pieselor de schimb, a manualelor de instrucțiuni, a informațiilor tehnice sau a altor instrumente, a echipamentelor sau programelor informatice care permit repararea și reutilizarea produselor fără a le compromite calitatea și siguranța;

e) promovează reducerea conținutului de substanțe periculoase în materiale și produse, fără a aduce atingere cerințelor legale armonizate prevăzute la nivelul Uniunii Europene referitoare la respectivele materiale și produse.

(2) Sub coordonarea autorității publice centrale cu atribuții în domeniul protecției mediului, autoritatea publică centrală din domeniul economiei, prin intermediul strategiilor, programelor și politicilor sectoriale, precum și al ghidurilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern, după caz:

a) încurajează reutilizarea produselor și instituirea de scheme care promovează activitățile de reparare și reutilizare, inclusiv, în special, pentru echipamentele electrice și electronice, textile și mobilă, precum și pentru ambalaje și materialele și produsele folosite în construcții;

b) dezvoltă și sprijină campanii de informare în scopul sensibilizării cu privire la prevenirea generării și abandonării deșeurilor.

(3) Orice furnizor al unui articol, potrivit definiției prevăzute la art. 3 pct. 33 din Regulamentul (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1.488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, pune la dispoziția Agenției Europene pentru Produse Chimice informațiile prevăzute la art. 33 alin. (1) din regulamentul menționat, utilizând baza de date dezvoltată de Agenția Europeană pentru Produse Chimice potrivit art. 9 alin. (2) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, cu modificările ulterioare.

(4) Autoritatea publică centrală cu atribuții în domeniul transporturilor și infrastructurii, prin intermediul strategiilor, programelor și politicilor sectoriale, precum și al ghidurilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern, promovează prevenirea generării de deșeuri marine ca o contribuție la obiectivul de dezvoltare

durabilă al Organizației Națiunilor Unite referitor la prevenirea și reducerea semnificativă a poluării marine, de toate tipurile.

(5) Operatorii economici prevăzuți la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, republicată, cu modificările ulterioare, din întregul lanț agroalimentar, indiferent de forma de organizare, iau măsuri pentru:

a) reducerea generării de deșeuri alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării, al comerțului cu amănuntul și al altor tipuri de distribuție de produse alimentare, al restaurantelor și al serviciilor de alimentație, precum și al gospodăriilor, drept contribuție la realizarea obiectivului de dezvoltare durabilă al Organizației Națiunilor Unite referitor la reducerea cu 50% a deșeurilor alimentare pe cap de locuitor la nivel mondial, în rețeaua de comerț cu amănuntul și la consumator și referitor la reducerea pierderilor de produse alimentare în lanțurile de producție și distribuție până în anul 2030;

b) încurajarea donațiilor de produse alimentare și alte forme de redistribuire pentru consumul uman, acordând prioritate uzului uman față de hrana pentru animale și față de prelucrarea ulterioară în produse nealimentare.

(6) Operatorii economici generatori de deșeuri iau măsuri pentru:

a) reducerea volumului deșeurilor generate, în special al deșeurilor care nu pot fi pregătite pentru reutilizare sau reciclare;

b) reducerea generării de deșeuri în cadrul proceselor legate de producția industrială, extracția mineralelor, fabricare, construcții și desființări, luând în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

(7) Autoritățile care au competențe în identificarea activităților ce generează deșeuri gestionate necorespunzător, în special în mediul natural și în cel marin, au obligația de a furniza autorității publice centrale în domeniul economiei informațiile necesare pentru adoptarea măsurilor corespunzătoare pentru a preveni și a reduce deșeurile aruncate provenite de la astfel de produse, iar în cazul în care decid să îndeplinească această obligație prin aplicarea pe piață a unor măsuri restrictive, acestea se asigură că restricțiile respective sunt proporționale și nediscriminatorii.

ARTICOLUL 14

(1) Autoritățile publice care dețin date/informații privind produsele supuse măsurilor de prevenire, precum și cele referitoare la gestionarea deșeurilor au obligația de a le transmite anual autorităților prevăzute la art. 13, care trebuie să monitorizeze și să evalueze progresul înregistrat în ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a generării deșeurilor, prin utilizarea de indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, elaborate de fiecare instituție în parte pe domeniul de activitate, urmărind în special cantitatea de deșeuri generate, exprimată în tone.

(2) Autoritățile administrației publice centrale prevăzute la art. 13 alin. (2) monitorizează și evaluează punerea în aplicare a măsurilor adoptate de către acestea privind reutilizarea, măsurând gradul de reutilizare pe baza Deciziei de punere în aplicare (UE) 2021/19 a Comisiei din 18 decembrie 2020 de stabilire a unei metodologii comune și a unui format pentru raportarea privind reutilizarea în conformitate cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C (2020) 8976], privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive.

(3) Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale împreună cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului instituie prin intermediul strategiilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern măsuri în materie de prevenire a generării de deșeuri alimentare.

(4) Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor împreună cu autoritatea publică centrală din domeniul protecției mediului monitorizează, respectiv evaluează punerea în aplicare a măsurilor instituite în materie de prevenire pe baza metodologiei comune

stabilite de Comisia Europeană în Decizia delegată (UE) 2019/1.597 a Comisiei din 3 mai 2019 de completare a Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive în ceea ce privește o metodologie comună și cerințele minime de calitate pentru măsurarea uniformă a nivelurilor de deșeuri alimentare, începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea acestui act.

(5) Autoritatea publică centrală cu atribuții în domeniul economiei și autoritatea publică centrală pentru protecția mediului adoptă prin ordin comun sau propun pentru aprobare prin hotărâre a Guvernului, după caz, norme pentru punerea în aplicare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2021/19, inclusiv raportarea către Comisia Europeană.

(6) Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, împreună cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, adoptă prin ordin comun sau propune prin hotărâre a Guvernului, după caz, norme pentru punerea în aplicare a prevederilor Deciziei delegate (UE) 2019/1.597.

ARTICOLUL 15

Valorificarea deșeurilor

(1) Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația de a se asigura că deșeurile sunt pregătite pentru reutilizare, reciclate sau sunt supuse altor operațiuni de valorificare, în conformitate cu prevederile art. 4 și art. 21.

(2) Unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

a) să dețină spații special amenajate pentru stocarea deșeurilor în condiții care să garanteze reducerea riscului pentru sănătatea umană și deteriorării calității mediului;

b) să evite formarea de stocuri de deșeuri care urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera fenomene de poluare a mediului sau care să prezinte riscuri asupra sănătății populației;

c) să adopte cele mai bune tehnici disponibile în domeniul valorificării deșeurilor.

(3) Producătorii/deținătorii de deșeuri vor îndeplini aceeași obligație ca cea prevăzută la alin. (2) lit. a).

ARTICOLUL 16

(1) Pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri, în cazul în care acest lucru este necesar, pentru respectarea prevederilor art. 15 și pentru facilitarea sau îmbunătățirea pregătirii pentru reutilizare, reciclării și altor operațiuni de valorificare, au obligația să colecteze deșeurile separat și să nu le amestece cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite.

(2) Operatorii economici care colectează și/sau transportă deșeuri au obligația de a le verifica vizual dacă sunt separate corespunzător și de a le prelua separat și a nu le amesteca în timpul transportului cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite.

(3) Este interzisă incinerarea deșeurilor colectate separat pentru pregătirea pentru reutilizare și reciclare în temeiul art. 17 alin. (1) - (4) și al art. 33, cu excepția deșeurilor care provin din operațiuni de tratare ulterioară a deșeurilor colectate separat, pentru care incinerarea reprezintă rezultatul optim din punct de vedere ecologic în conformitate cu art. 4.

(4) Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului poate autoriza din punctul de vedere al protecției mediului, în baza procedurilor generale stabilite de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului sau ANPM, derogări de la alin. (1), cu condiția să fie îndeplinită una dintre următoarele condiții:

a) colectarea amestecată a anumitor tipuri de deșeuri nu le afectează potențialul de a fi supuse pregătirii pentru reutilizare, reciclării sau altor operațiuni de valorificare în conformitate cu art. 4, iar operațiunile respective produc un rezultat de o calitate comparabilă cu cea obținută în urma colectării separate;

b) colectarea separată nu produce rezultatul optim din punct de vedere ecologic dacă se ține seama de impactul integral asupra mediului al gestionării fluxurilor corespunzătoare de deșeuri;
c) colectarea separată nu este fezabilă din punct de vedere tehnic, având în vedere bunele practici de colectare a deșeurilor;
d) colectarea separată ar presupune costuri economice disproporționate, având în vedere costurile generate de impactul negativ asupra sănătății și mediului al colectării și tratării deșeurilor mixte, potențialul unor îmbunătățiri în materie de eficiență în colectarea și tratarea deșeurilor, veniturile provenite din vânzarea de materii prime secundare, precum și aplicarea principiului "poluatorul plătește" și răspunderea extinsă a producătorilor.
(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și ANPM reexaminează derogările acordate în temeiul alin. (4), ținând seama de bunele practici aplicate în colectarea separată a deșeurilor și ghidurile/orientările/normele adoptate de Comisia Europeană în materie de gestionare a deșeurilor.
(6) Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a se respecta alin. (1) și a se facilita sau îmbunătăți valorificarea, adoptă măsurile pentru a elimina, înainte sau în timpul valorificării, substanțele periculoase, amestecurile și componentele provenite de la deșeuri periculoase, pentru a fi tratate în conformitate cu prevederile art. 4 și art. 21.
(7) ANPM, până la data de 31 decembrie 2021, transmite Comisiei Europene un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol în ceea ce privește deșeurile municipale și biodeșeurile, inclusiv privind acoperirea materială și teritorială a colectării separate și eventualele derogări în temeiul alin. (4).

ARTICOLUL 17

(1) Autoritățile publice centrale cu atribuții în domeniul protecției mediului sau economiei adoptă sau, după caz, propun prin intermediul ghidurilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern, în funcție de domeniul de reglementare, măsuri adecvate pentru promovarea activităților de pregătire pentru reutilizare, în special prin încurajarea instituirii și sprijinirea rețelelor de pregătire pentru reutilizare și de reparare, prin facilitarea, atunci când acest lucru este compatibil cu gestionarea corespunzătoare a deșeurilor, a accesului rețelelor respective la deșeurile deținute de sistemele sau instalațiile de colectare, care pot fi pregătite pentru reutilizare, însă nu sunt prevăzute să fie pregătite pentru reutilizare de respectivele sisteme sau instalații, și prin promovarea utilizării instrumentelor economice, a criteriilor aplicabile achizițiilor publice, a obiectivelor cantitative sau a altor măsuri.
(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului promovează reciclarea de înaltă calitate și, în acest scop instituie colectarea separată a deșeurilor cu respectarea prevederilor art. 16 alin. (1) dacă nu se aplică art. 16 alin. (4).
(3) Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri cu condiția respectării prevederilor art. 16 alin. (1) și (4) introduc colectarea separată cel puțin pentru hârtie, metal, plastic și sticlă, iar până la data de 1 ianuarie 2025 și pentru textile.
(4) Titularul autorizației de construire/desființare emise de către autoritatea administrației publice locale, centrale sau de către instituțiile abilitate să autorizeze lucrările de construcții cu caracter special are obligația de a avea un plan de gestionare a deșeurilor din activități de construire și/sau desființare, după caz, prin care se instituie sisteme de sortare pentru deșeurile provenite din activități de construcție și desființare, cel puțin pentru lemn, materiale minerale - beton, cărămidă, gresie și ceramică, piatră, metal, sticlă, plastic și ghips pentru reciclarea/reutilizarea lor pe amplasament, în măsura în care este fezabil din punct de vedere economic, nu afectează mediul înconjurător și siguranța în construcții, precum și de a lua măsuri de promovare a demolărilor selective pentru a permite eliminarea și manipularea în condiții de siguranță a substanțelor periculoase pentru a facilita reutilizarea și reciclarea de înaltă calitate prin eliminarea materialelor nevalorificabile.
(5) Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile

administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora, după caz, au următoarele obligații:

a) să asigure colectarea separată cel puțin pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă din deșeurile municipale, să stabilească dacă gestionarea acestor deșeuri se face în cadrul unui singur contract de delegare a serviciului de salubrizare sau pe mai multe tipuri de materiale/contract/contracte distincte pentru toate tipurile de materiale/pe tip de material și să organizeze atribuirea conform deciziei luate;

b) să atingă un nivel de pregătire pentru reutilizare și reciclare de minimum 50% din masa totală generată, minim pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din deșeurile menajere sau, după caz, din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare deșeurilor care provin din gospodării;

c) să atingă, până în anul 2025 un nivel minim de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale de 55% din masă;

d) să atingă, până în anul 2030 un nivel minim de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale de 60% din masă;

e) să atingă, până în anul 2035 un nivel minim de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale de 65% din masă;

f) să includă în caietele de sarcini și în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubrizare, în aplicarea principiilor prevăzute la art. 3 din Legea serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, tarife distincte pentru activitățile desfășurate de operatorii de salubrizare pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a);

g) să stabilească și să includă în caietele de sarcini, în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubrizare și în regulamentele serviciului de salubrizare indicatori de performanță pentru fiecare activitate din cadrul serviciului de salubrizare, care să cuprindă indicatorii prevăzuți în anexa nr. 5, astfel încât să atingă obiectivele de reciclare prevăzute la lit. b)-e) și penalități pentru nerealizarea lor;

h) să implementeze, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instrumentul economic "plătește pentru cât arunci", bazat pe unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

(i) volum;

(ii) frecvență de colectare;

(iii) greutate;

(iv) saci de colectare personalizați;

i) să stabilească și să aprobe pentru beneficiarii serviciului de salubrizare tarife/taxe distincte pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), și sancțiunile aplicate în cazul în care beneficiarul serviciului nu separă în mod corespunzător cele două fluxuri de deșeuri;

j) să includă în tarifele/taxele prevăzute la lit. i) pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a) contribuția pentru economia circulară prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru deșeurile destinate a fi eliminate prin depozitare rezultate din aplicarea indicatorilor de performanță prevăzuți în contracte;

k) să includă în tarifele/taxele prevăzute la lit. i) pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), contribuția pentru economia circulară prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru deșeurile destinate a fi eliminate prin depozitare;

l) să stabilească prin contracte de delegare în sarcina operatorilor de salubrizare suportarea contribuției pentru

economia circulară pentru cantitățile de deșeuri municipale destinate a fi depozitate care depășesc cantitățile corespunzătoare indicatorilor de performanță prevăzuți în contracte;

m) să organizeze, să gestioneze și să coordoneze activitatea de colectare a deșeurilor provenite de la lucrări pentru care nu este necesară emiterea unei autorizații de construire/desființare potrivit art. 11 din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

n) să organizeze, să gestioneze și să coordoneze activitatea de colectare a deșeurilor provenite de la lucrări de construcții abandonate pe teritoriul lor administrativ.

(6) Producătorii au obligația să acopere costurile de gestionare a deșeurilor din deșeurile municipale pentru care se aplică răspunderea extinsă a producătorului stabilite de prezenta ordonanță de urgență și prin Legea nr. 249/2015, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 212/2015, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Titularii pe numele cărora au fost emise autorizații de construire și/sau desființare potrivit prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să gestioneze deșeurile din construcții și desființări, astfel încât să atingă un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de rambleiere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte materiale, de minimum 70% din masa deșeurilor nepericuloase provenite din activități de construcție și desființări, cu excepția materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din anexa la Decizia Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

ARTICOLUL 18

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate să solicite Comisiei Europene amânarea cu până la 5 ani a termenelor stabilite pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (c) - (e) dacă a pregătit pentru reutilizare și a reciclat mai puțin de 20% sau a eliminat prin depozitare peste 60% din deșeurile sale municipale generate în 2013, potrivit datelor indicate în chestionarul comun al OCDE și Eurostat.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenelor prevăzute art. 17 alin. (5) lit. (c) - (e), informează Comisia Europeană cu privire la intenția sa de a amâna termenul respectiv și prezintă un plan de implementare în conformitate cu anexa nr. 6.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în cazul amânării termenului de îndeplinire a obiectivelor în conformitate cu alin. (1), ia măsurile necesare pentru ca rata de pregătire pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor municipale să crească după cum urmează:

a) la minimum 50% până în anul 2025 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului prevăzut la art. 17 alin. (5) lit. (c);

b) la minimum 55% până în anul 2030 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului prevăzut la art. 17 alin. (5) lit. (d);

c) la minimum 60% până în anul 2035 în cazul amânării termenului stabilit pentru îndeplinirea obiectivului prevăzut la art. 17 alin. (5) lit. (e).

(4) Planul de implementare prevăzut la alin. (2) se revizuiește la solicitarea Comisiei Europene și se transmite în termen de 3 luni de la primirea solicitării.

ARTICOLUL 19

Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor

(1) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (c) - (e) și la art. 18 alin. (1) și (2):

a) ANPM calculează cantitatea deșeurilor municipale generate și pregătite pentru reutilizare sau reciclate într-un an calendaristic;
b) cantitatea deșeurilor municipale pregătite pentru reutilizare se calculează ca fiind cantitatea produselor sau a componentelor produselor care au devenit deșeuri municipale și care au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, curățare sau reparare pentru a se permite reutilizarea lor fără nicio operațiune suplimentară de sortare sau pre-tratare;
c) cantitatea deșeurilor municipale reciclate se calculează ca fiind cantitatea deșeurilor care, după ce au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de verificare, sortare și altor operațiuni preliminare pentru eliminarea materialelor uzate care nu sunt vizate de operația de reprocesare respectivă pentru asigurarea unei înalte calități a reciclării, intră în operațiunea de reciclare unde deșeurile sunt, de fapt, reprelucrate în produse, materiale sau substanțe;
d) cantitatea de deșeuri municipale biodegradabile care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, digestat sau alte materiale într-o cantitate a conținutului reciclat similară cu cea a materialelor inițiale, care urmează să fie utilizat ca produs, material sau substanță reciclată.
(2) În sensul alin. (1) lit. (c), cantitatea deșeurilor municipale reciclate se măsoară în tone la momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare.
(3) Prin excepție de la alin. (1), cantitatea deșeurilor municipale reciclate poate fi cântărită la finalul unei operațiuni de sortare cu condiția ca:
a) deșeurile rezultate respective să fie reciclate ulterior;
b) cantitatea materialelor sau a substanțelor care sunt eliminate prin operațiuni ulterioare înainte de operațiunea de reciclare, nefiind reciclate ulterior, să nu fie inclusă în cantitatea deșeurilor raportate ca reciclate.
(4) Pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. c), alin. (2) și (3), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor municipale, gestionat de către Administrația Fondului pentru Mediu, sistemul conținând localizarea, istoricul cantităților și a operațiunilor de gestionare a deșeurilor municipale, precum colectarea, transportul, reciclarea și după caz valorificarea, sortarea și eliminarea prin identificare electronică.
(5) Pentru a se garanta fiabilitatea și exactitatea datelor acumulate referitoare la deșeurile reciclate, sistemul prevăzut la art. 71 alin. (4) constă în registre electronice înființate în temeiul art. 48 alin. (7) și (8) sau în specificații tehnice pentru cerințele de calitate aplicabile deșeurilor sortate sau în ratele medii ale pierderii de deșeuri sortate pentru diferite tipuri de deșeuri și, respectiv, practicile de gestionare a deșeurilor.
(6) Ratele medii ale pierderilor în urma procesului de sortare, aplicate potrivit alin. (3), se utilizează numai în cazurile în care nu pot fi obținute date fiabile și se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute în deciziile delegate adoptate de către Comisia Europeană.
(7) Începând cu 1 ianuarie 2027, ANPM consideră biodeșeurile municipale care intră în tratare aerobă sau anaerobă ca fiind reciclate numai dacă au fost colectate separat sau au fost separate la sursă, conform art. 33.
(8) Cantitatea de deșeuri care nu mai sunt considerate deșeuri în urma unei operațiuni de pregătire înainte de reprocesare poate fi considerată reciclată și inclusă de ANPM în calculul obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (c) - (e) și la art. 18 alin. (1) numai dacă materialele în cauză sunt destinate reprocesării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi folosite în scopul inițial sau în alte scopuri.
(9) Materialele care nu mai au statutul de deșeu și care urmează să fie folosite drept combustibil sau pentru un alt mod de generare a energiei sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeuri nu sunt luate în calcul la îndeplinirea obiectivelor de reciclare prevăzute la art. 17 alin. (5).

(10) Pentru a calcula dacă s-au îndeplinit obiectivele prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (c) - (e) și la art. 18 alin. (1), ANPM consideră reciclarea metalelor separate după incinerarea deșeurilor municipale, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească criteriile de calitate prevăzute în actul adoptat de Comisia Europeană și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene care reglementează normele pentru calculul, verificarea și raportarea datelor, în special în ceea ce privește metodologia comună pentru calculul greutății metalelor care au fost reciclate.

(11) În cazul în care în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (b) - (e) și art. 18 alin. (1) deșeurile sunt trimise către alt stat membru în scopul reciclării sau al rambleierii sunt luate în calcul numai deșeurile colectate de pe teritoriul național.

(12) În cazul în care în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. (b) - (e) și art. 18 alin. (1) deșeurile sunt exportate în țări din afara Uniunii Europene sunt luate în calcul numai deșeurile colectate de pe teritoriul național și numai dacă:

a) sunt respectate prevederile alin. (4) - (6);

b) exportatorul poate demonstra că transferurile de deșeuri respectă prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri;

c) tratarea deșeurilor în afara Uniunii Europene a avut loc în condiții care sunt în mare parte echivalente cu cerințele dreptului relevant al Uniunii Europene privind protecția mediului.

(13) În cazul în care materialele obținute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri se consideră ca fiind reciclate numai dacă această utilizare aduce beneficii agriculturii sau ameliorării ecologice.

ARTICOLUL 20
Eliminarea

(1) Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația să supună deșeurile care nu au fost valorificate potrivit art. 15 unei operațiuni de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc cerințele art. 21.

(2) Operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru activitatea de eliminare a deșeurilor au următoarele obligații:

a) să asigure eliminarea în totalitate a deșeurilor care le sunt încredințate;

b) să folosească cele mai bune tehnici disponibile și care nu implică costuri excesive pentru eliminarea deșeurilor;

c) să introducă în instalația de eliminare numai deșeurile menționate în autorizația emisă de agenția județeană pentru protecția mediului, ANPM, după caz, și să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea.

(3) Abandonarea deșeurilor este interzisă.

(4) Eliminarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop este interzisă.

(5) Incendierea deșeurilor de orice fel este interzisă.

ARTICOLUL 21

Gestionarea deșeurilor trebuie să se realizeze fără a pune în pericol sănătatea populației și fără a dăuna mediului, în special:

a) fără a genera riscuri de contaminare pentru aer, apă, sol, faună sau floră;

b) fără a crea disconfort din cauza zgomotului sau a mirosurilor; și

c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

ARTICOLUL 22
Costuri

(1) În conformitate cu principiul "poluatorul plătește", costurile gestionării deșeurilor, inclusiv cele aferente infrastructurii necesare și exploatării acesteia, urmează să fie suportate de producătorul inițial de deșeuri sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor.
(2) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu respectarea obligațiilor prevăzute la art. 12, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri se stabilesc cazurile în care costurile gestionării deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau parțial de către producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și eventuala participare a distribuitorilor unui asemenea produs la aceste costuri.
(3) În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul/deținătorul de deșeuri este necunoscut, inclusiv în cazul în care proprietarul terenului pe care sunt abandonate deșeurile nu este cunoscut, cheltuielile legate de curățarea și refacerea mediului, precum și cele de transport, valorificare, recuperare/reciclare, eliminare sunt suportate de către unitatea administrativ-teritorială.
(4) După identificarea producătorului/deținătorului de deșeuri, acesta este obligat să suporte atât cheltuielile prevăzute la alin. (3), efectuate de unitatea administrativ-teritorială, cât și pe cele legate de acțiunile întreprinse pentru identificare.

CAPITOLUL III
Gestionarea deșeurilor

ARTICOLUL 23
Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor

(1) Producătorul de deșeuri inițial sau, după caz, orice deținător de deșeuri are obligația de a efectua operațiunile de tratare în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) - (3) și art. 21 prin mijloace proprii sau prin intermediul unui operator economic autorizat care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui operator public ori privat de colectare a deșeurilor în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) - (3) și art. 21.
(2) Deținătorul de deșeuri, care execută lucrări de construire/desființare pentru care nu este obligatorie emiterea unei autorizații de construire, potrivit prevederilor art. 11 din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, are obligația să utilizeze sistemul organizat de autoritatea administrației publice locale de pe raza administrativ-teritorială în care își are domiciliul potrivit art. 17 alin. (5) lit. m).
(3) Operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului să efectueze operațiuni de colectare de deșeuri au obligația să le predea numai la instalații autorizate pentru efectuarea unei operațiuni de eliminare sau valorificare, după caz, prevăzute în anexele nr. 3 și 7, cu respectarea prevederilor art. 21.
(4) Pentru îndeplinirea obligațiilor legale privind gestionarea deșeurilor, titularul unei activități, pentru care autoritatea competentă pentru protecția mediului a emis o autorizație de mediu/autorizație integrată de mediu, are obligația să desemneze o persoană din rândul angajaților proprii sau să delege această obligație unei terțe persoane.
(5) Persoanele desemnate, prevăzute la alin. (4), trebuie să fie instruite în domeniul prevenirii generării de deșeuri și al managementului deșeurilor, inclusiv în domeniul substanțelor periculoase, ca urmare a absolvirii unor programe de perfecționare și specializare recunoscute la nivel național conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 24

(1) Producătorul sau deținătorul care transferă deșeuri către una dintre persoanele fizice autorizate ori persoanele juridice prevăzute la art. 23 alin. (1) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă nu este scutit, ca regulă generală de responsabilitatea

pentru realizarea operațiunilor de valorificare ori de eliminare completă.
(2) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri se stabilesc condițiile cu privire la responsabilitatea gestionării deșeurilor și cazurile în care producătorului inițial de deșeuri îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau cazurile în care responsabilitatea producătorului și a deținătorului de deșeuri se poate împărți ori delega între factorii implicați în lanțul procesului de tratare.
(3) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri, în conformitate cu prevederile art. 12, se stabilește dacă organizarea activităților de gestionare a deșeurilor revine parțial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deșeul respectiv și măsura în care distribuitorul produsului respectiv participă la această responsabilitate.
(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică în măsura în care studiile de evaluare efectuate la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului stabilesc oportunitatea împărțirii responsabilității privind gestionarea deșeurilor.
(5) În cazul în care împărțirea responsabilității privind tratarea deșeurilor implică transportul deșeurilor peste frontiera României în Uniunea Europeană, acesta se poate realiza numai cu respectarea prevederilor comunitare referitoare la transferurile de deșeuri, iar în cazul transportului către țări terțe, cu respectarea acordurilor și reglementărilor internaționale.
(6) La controlul și supravegherea transporturilor deșeurilor peste frontiera României se aplică Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 1.013/2006 privind transferul de deșeuri, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 25
Principiile autonomiei și proximității

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului colaborează cu celelalte autorități publice cu atribuții în domeniul gestionării deșeurilor și cu autoritățile competente din alte state membre, dacă este necesar sau oportun, pentru stabilirea unei rețele naționale integrate în cea comunitară, adecvate de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile populației, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșeuri provenite de la alți producători, ținând seama de cele mai bune tehnici disponibile, care nu implică costuri excesive, cu respectarea cerințelor prevăzute în Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană.
(2) Rețeaua prevăzută la alin. (1) este concepută astfel încât să permită Uniunii Europene să asigure prin mijloace proprii eliminarea deșeurilor, precum și valorificarea deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile populației, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșeuri provenite de la alți producători, și pentru a permite României să acționeze individual în acest scop, ținând cont de condițiile geografice sau de necesitatea de instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri.
(3) Rețeaua prevăzută la alin. (1) trebuie să permită eliminarea și valorificarea deșeurilor municipale mixte colectate din gospodăriile populației, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și astfel de deșeuri provenite de la alți producători în cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnici, pentru a asigura un înalt nivel de protecție pentru mediu și pentru sănătatea publică.
(4) Prin derogare de la prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, cu modificările ulterioare, ANPM poate limita, în vederea protejării rețelei naționale de instalații, intrările transporturilor de deșeuri destinate incineratoarelor clasificate ca instalații de valorificare, în cazul în care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului a stabilit că asemenea transporturi ar duce la necesitatea eliminării deșeurilor naționale sau ar presupune tratarea respectivelor deșeuri într-un mod care nu este consecvent cu planul național de gestionare a

deșeurilor.
(5) În cazul în care ANPM aplică prevederile alin. (4), aceasta notifică decizia Comisiei Europene.
(6) ANPM poate, de asemenea, să limiteze ieșirile transporturilor de deșeuri din considerente de mediu, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006.
(7) Principiile autonomiei și proximității nu semnifică obligația de a deține la nivel național toate tipurile de instalații pentru valorificarea și eliminarea deșeurilor.

ARTICOLUL 26

La elaborarea documentelor strategice locale și la aprobarea investițiilor în domeniul gestionării deșeurilor, autoritățile publice locale iau în considerare principiul autonomiei și proximității, fără a încălca prevederile planului național de gestionare a deșeurilor și strategiei naționale de gestionare a deșeurilor.

ARTICOLUL 27

Controlul deșeurilor periculoase

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase, precum și operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului să desfășoare activități de colectare, transport, stocare și tratare a deșeurilor periculoase sunt obligați să colecteze, să transporte și să stocheze separat diferitele categorii de deșeuri periculoase, în funcție de proprietățile fizicochimice, de compatibilități și de natura substanțelor de stingere care pot fi utilizate pentru fiecare categorie de deșeuri în caz de incendiu, astfel încât să se poată asigura un grad ridicat de protecție a mediului și a sănătății populației potrivit prevederilor art. 21, incluzând asigurarea trasabilității de la locul de generare la destinația finală, pentru a îndeplini prevederile art. 48.
(2) Controlul privind generarea, colectarea, operațiunile de transfer, stocarea temporară și tratarea în cazul deșeurilor periculoase se efectuează de către instituțiile abilitate prin normele juridice în vigoare și are în vedere, în mod deosebit, originea, destinația, precum și măsurile luate de producătorul de deșeuri pentru ambalarea și etichetarea unor astfel de deșeuri.
(3) Modalitatea de reglementare a transferului deșeurilor periculoase pe teritoriul național este reglementată prin hotărâre a Guvernului.
(4) Activitățile prevăzute la alin. (1) se urmăresc și se supun controlului Gărzii Naționale de Mediu.

ARTICOLUL 28

Interzicerea amestecării deșeurilor periculoase

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase, inclusiv comercianții și brokerii care intră fizic în posesia deșeurilor, au obligația să nu amestece diferitele categorii de deșeuri periculoase cu alte categorii de deșeuri periculoase sau cu alte deșeuri, substanțe ori materiale.
(2) Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase.
(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului pot autoriza amestecarea dacă:
a) operațiunea de amestecare este efectuată de un operator economic autorizat, potrivit prevederilor art. 34;
b) sunt respectate condițiile prevăzute la art. 21, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și asupra mediului nu sunt agravate;
c) operațiunea de amestecare se realizează în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile;
d) caracterizarea deșeurilor prevăzută la art. 8 alin. (4) permite acest proces.
(4) În situațiile în care au fost amestecate în mod ilegal deșeuri periculoase, încălcându-se dispozițiile prezentului articol, deținătorul deșeurilor este obligat, cu respectarea prevederilor art. 62, să efectueze

separarea acestora dacă este fezabilă din punct de vedere tehnic și necesară cu respectarea art. 21.

(5) În cazul în care separarea nu este necesară în conformitate cu alin. (4), deținătorul deșeurilor trebuie să trateze deșeurile amestecate în cadrul unei instalații care dispune de o autorizație pentru tratarea unui astfel de amestec, în conformitate cu art. 34 și art. 35.

ARTICOLUL 29

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri sunt obligați să se asigure că pe durata efectuării operațiunilor de colectare, transport și stocare a deșeurilor periculoase, acestea sunt ambalate și etichetate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Transferul deșeurilor periculoase pe teritoriul național trebuie să fie însoțit de documentul de identificare prevăzut în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, cu modificările și completările ulterioare

ARTICOLUL 30

Deșeurile periculoase provenite din gospodării

(1) Până la 1 ianuarie 2025, autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora trebuie să organizeze colectarea separată a fracției de deșeuri periculoase care provin din gospodării, să se asigure ca sunt tratate în conformitate cu art. 4 și 21 și că nu contaminează alte fluxuri de deșeuri municipale.

(2) Art. 27-29 nu se aplică deșeurilor mixte provenite din gospodării.

(3) Art. 29 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodării atât timp cât colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată în conformitate cu art. 34 și art. 35.

(4) Persoanele fizice au obligația să depună deșeurile provenite din gospodărie, pe tipuri, în sistemul de colectare separată a deșeurilor municipale gestionate de operatorii economici prevăzuți în Legea nr. 101/2006, republicată, cu modificările ulterioare, inclusiv în centrele prevăzute la art. 60 pct. A lit. h) și i).

(5) Persoanele fizice care dețin în gospodărie uleiuri vegetale folosite sunt obligate să predea cu titlu gratuit întreaga cantitate numai operatorilor economici autorizați să desfășoare activități de salubritate, colectare, valorificare și/sau de eliminare a uleiurilor uzate.

ARTICOLUL 31

Uleiurile uzate

(1) Cu respectarea obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute la art. 28 și art. 29, producătorii și deținătorii de uleiuri uzate, excluzând persoanele fizice, trebuie să adopte măsurile necesare pentru a se asigura că:

a) uleiurile uzate sunt colectate separat ținând cont de bunele practici în recipiente închise etanș, rezistente la șoc mecanic și termic, cu excepția cazului în care colectarea separată nu este posibilă din punct de vedere tehnic;

b) uleiurile uzate sunt tratate, acordându-se prioritate regenerării sau, alternativ, altor operațiuni de reciclare care au un rezultat general echivalent sau mai bun asupra mediului decât regenerarea, în conformitate cu art. 4 și 21;

c) uleiurile uzate prezentând caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe, dacă o astfel de amestecare împiedică regenerarea lor sau alte operațiuni de reciclare care ar genera rezultate echivalente sau mai bune, în ansamblu, asupra mediului decât regenerarea;

d) uleiurile uzate sunt stocate în recipiente adecvate în spații corespunzător amenajate, împrejmuite și securizate, pentru prevenirea scurgerilor necontrolate.

(2) Stațiile de distribuție a produselor petroliere și alți operatori economici care comercializează uleiuri de motor și de transmisie au următoarele obligații:

a) să amenajeze în incintă un spațiu de colectare a uleiurilor uzate sau într-o zonă aflată la o distanță acceptabilă pentru clienți și să asigure colectarea cu titlu gratuit a acestora pentru tipurile de uleiuri comercializate;

b) să predea uleiurile uzate colectate operatorilor economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului să efectueze această operație;

c) să afișeze la loc vizibil indicatoare privind amplasarea spațiilor de colectare.

(3) Producătorii și deținătorii de uleiuri uzate, cu excepția persoanelor fizice, sunt obligați să predea cu titlu gratuit întreaga cantitate numai operatorilor economici autorizați să desfășoare activități de salubritate, colectare, valorificare și/sau de eliminare a uleiurilor uzate.

(4) APM publică pe site-ul propriu lista cu operatorii economici autorizați să desfășoare activități de salubritate, colectare, valorificare și/sau de eliminare a uleiurilor uzate.

ARTICOLUL 32

(1) Producătorii și importatorii de uleiuri și lubrifianți sunt obligați să informeze publicul asupra necesității colectării și despre beneficiile aduse de valorificarea și/sau eliminarea adecvate a uleiurilor uzate; informația trebuie amplasată în locuri vizibile la toate punctele de comercializare și trebuie să conțină următorul text:

" Acest ulei trebuie predat unui colector autorizat după utilizare!"

(2) Uleiurile de motor și de transmisie destinate comercializării trebuie să aibă inscripționat pe ambalaj următorul text:

" Acest ulei trebuie predat unui colector autorizat după utilizare! Este interzisă amestecarea acestui ulei cu solvenți, lichid de frână și lichid de răcire. Este interzisă utilizarea acestuia drept carburant în amestec cu motorină".

(3) În scopul colectării separate a uleiurilor uzate și al tratării lor corespunzătoare, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului adoptă sau după caz propune potrivit condițiilor naționale, prin ordin al ministrului sau hotărâre a Guvernului, măsuri noi, cum ar fi cerințe tehnice, responsabilitatea producătorilor, instrumente economice sau acorduri voluntare.

(4) Pentru a acorda prioritate regenerării uleiurilor uzate se respectă prevederile art. 11 sau art. 12 din Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, cu modificările și completările ulterioare, în cazul transferului de uleiuri uzate dinspre România către instalații de incinerare sau coincinerare aflate pe teritoriul altor state membre ori țări terțe.

ARTICOLUL 33

Biodeșeurile

(1) Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora cu respectarea art. 16 alin. (1), (2) și (4) trebuie ca până la 31 decembrie 2023 să organizeze colectarea separată și reciclarea la sursă a biodeșeurilor sau colectarea separată a acestora fără a le amesteca cu alte tipuri de deșeuri.

(2) APM stabilește și decide prin autorizația de mediu dacă deșeurile cu proprietăți similare în materie de biodegradabilitate și compostabilitate care sunt conforme cu standardele europene, normele tehnice prevăzute de Legea nr. 181/2020 privind gestionarea deșeurilor nepericuloase compostabile sau cu standarde/norme naționale echivalente pentru ambalaje valorificabile prin compostare și biodegradare pot fi colectate împreună cu biodeșeurile.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului adoptă sau, după caz, propune prin intermediul ghidurilor/ordinelor de ministru/hotărârilor de Guvern măsuri adecvate în conformitate cu art. 4 și 21, pentru a:

a) încuraja reciclarea, inclusiv compostarea și fermentarea biodeșeurilor, într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului, rezultatele acestei reciclări respectând standarde relevante de înaltă calitate;

b) încuraja producerea de compost în gospodării; și

c) promova utilizarea unor materiale produse din biodeșeuri.

(4) Metodologia de calcul al biodeșeurilor municipale separate și reciclate la sursă prevăzută la alin. (1) este descrisă în anexa nr. II la Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1.004 a Comisiei din 7 iunie 2019 de stabilire a normelor pentru calculul, verificarea și raportarea datelor privind deșeurile în conformitate cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare C (2012) 2.384 a Comisiei.

CAPITOLUL IV
Autorizare și înregistrare

ARTICOLUL 34

(1) Toate unitățile sau întreprinderile care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sunt obligate să obțină o autorizație/autorizație integrată de mediu emisă de către autoritățile competente pentru protecția mediului.

(2) Autorizația/Autorizația integrată de mediu trebuie să conțină următoarea listă care nu este exhaustivă:

a) codul/codurile operațiilor de eliminare/valorificare potrivit anexelor nr. 3 și 7;

b) tehnologia aplicată pentru fiecare tip de operațiune;

c) tipurile și cantitățile exprimate în tone și volum de deșeuri care pot fi tratate, inclusiv originea acestora;

d) tipurile și cantitățile de deșeuri și/sau produse care rezultă din instalație exprimate în tone/an și volum;

e) condițiile tehnice și tehnologice de funcționare a instalației de tratare;

f) măsurile de siguranță și de prevenire care trebuie luate;

g) modul de operare a instalației de tratare astfel încât să nu apară efecte dăunătoare sau disconfort asupra mediului sau sănătății umane;

h) monitorizarea și controlul instalației de tratare, după caz, astfel încât să nu pună în pericol sănătatea umană și să nu dăuneze mediului;

i) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară, după caz;

j) specificarea perioadei de timp și a capacității de stocare exprimate în volum și tone a deșeurilor de pe amplasament.

(3) Autorizația/Autorizația integrată de mediu se emite și se revizuiește în conformitate cu prevederile art. 12, art. 13 și art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Autorizația/Autorizația integrată de mediu prin care autoritatea competentă pentru protecția mediului a decis că sunt respectate condițiile prevăzute la art. 5 alin. (1) și art. 6 alin. (1) trebuie să conțină un plan de monitorizare a respectării criteriilor, iar în cazul în care se constată, de către reprezentanții Gărzii Naționale de Mediu sau ai autorității centrale/teritoriale pentru protecția mediului, neîndeplinirea vreunui criteriu se recurge la încadrarea materialelor în cauză ca deșeuri, urmând să fie gestionate potrivit legislației aplicabile.

ARTICOLUL 35

(1) În cazul în care APM consideră că metoda de tratare propusă nu este acceptabilă din punctul de vedere al protecției mediului, în special atunci când metoda nu este conformă cu prevederile art. 21, aceasta refuză emiterea autorizației/autorizației integrate de mediu.

(2) Toate autorizațiile/autorizațiile integrate de mediu pentru operațiuni de incinerare sau coincinerare cu recuperare de energie a deșeurilor se emit cu condiția ca valorificarea să se realizeze cu eficiență energetică ridicată.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului împreună cu celelalte autorități publice centrale propun, dacă este cazul, prin lege procedura prin care se combină autorizația emisă potrivit art. 34 alin. (1) cu alte autorizații emise în baza altei legislații naționale sau comunitare pentru a forma o singură autorizație în cazul în care un astfel de format înlătură:

a) dublarea inutilă de informații; și

b) repetarea muncii de către operator sau autoritatea competentă care emite autorizații.

ARTICOLUL 36

(1) ANPM ține un registru cu următoarele tipuri de operatori economici, care nu se supun autorizării:

a) operatorii economici care transportă deșeuri nepericuloase în sistem profesional;

b) comercianții care nu intră fizic în posesia deșeurilor sau brokerii.

(2) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să se înscrie în registrul ținut de ANPM.

(3) Operatorii economici care desfășoară activități de reparare a produselor sunt obligați să se înscrie într-un registru ținut de ANPM, potrivit procedurii aprobate prin ordin de ministru, în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență.

(4) În vederea reducerii sarcinii administrative asociate procesului de înregistrare, agențiile județene pentru protecția mediului transmit Agenției Naționale pentru Protecția Mediului informațiile pe care le dețin cu privire la persoanele fizice și juridice prevăzute la alin. (1).

(5) Instituțiile care desfășoară activități care privesc apărarea țării, securitatea națională și ordinea publică nu se înregistrează în registrul prevăzut la alin. (1).

CAPITOLUL V
Planuri și programe

ARTICOLUL 37
Planurile de gestionare a deșeurilor

(1) Pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei ordonanțe de urgență se elaborează planuri de gestionare a deșeurilor la nivel național, județean și al municipiului București, în conformitate cu prevederile art. 1, 4, 21 și 25.

(2) Planul național de gestionare a deșeurilor, denumit în continuare PNGD, se elaborează de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și acoperă întregul teritoriu geografic al României.

(3) Planul prevăzut la alin. (2) se aprobă prin hotărâre a Guvernului și se notifică Comisiei Europene.

ARTICOLUL 38

(1) În baza principiilor, obiectivelor strategice, politicii descrise de PNGD și a cadrului general din Ordinul ministrului mediului nr. 140/2019 privind aprobarea Metodologiei pentru elaborarea, monitorizarea, evaluarea și revizuirea planurilor județene de gestionare a deșeurilor și a planului de gestionare a deșeurilor pentru

municipiul București, consiliile județene și, respectiv, Consiliul General al Municipiului București, în colaborare cu APM, elaborează/realizează/revizuiesc planurile județene de gestionare a deșeurilor, denumite în continuare PJGD, și planul de gestionare a deșeurilor pentru municipiul București, denumit în continuare PMGD.

(2) PJGD se aprobă prin hotărâre a Consiliului Județean, iar PMGD, prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, cu avizul APM.

ARTICOLUL 39

(1) Realizarea studiilor, expertizelor și proiectelor necesare pentru elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor poate fi încredințată cu respectarea prevederilor legale privind achizițiile publice.

(2) Elaborarea și avizarea planurilor de gestionare a deșeurilor se fac cu respectarea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, potrivit hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.

(3) Autoritățile publice și operatorii economici au obligația furnizării datelor necesare elaborării planurilor, potrivit prevederilor legale.

ARTICOLUL 40

(1) Planurile de gestionare a deșeurilor cuprind o analiză a situației actuale în domeniul gestionării deșeurilor de pe teritoriul geografic în cauză, măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul pregătirii pentru reutilizare, reciclare, valorificare și eliminare, precum și o evaluare a modului în care planurile vor ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Planurile de gestionare a deșeurilor prevăzute la alin. (1) conțin, după caz și luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, următoarele, fără a se rezuma la:

a) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate pe teritoriu, deșeurile care ar putea fi expediate de pe sau pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției viitoare a fluxurilor de deșeuri, luând în considerare impactul preconizat al măsurilor stabilite în programul de prevenire a deșeurilor elaborat potrivit art. 41 și 42;

b) principalele instalații de eliminare și valorificare existente, inclusiv orice dispoziții speciale pentru uleiurile uzate, deșeurile periculoase, deșeurile care conțin cantități semnificative de materii prime critice sau fluxurile de deșeuri care fac obiectul legislației specifice a Uniunii Europene;

c) o evaluare a necesarului de închidere a instalațiilor de deșeuri existente și de infrastructură suplimentară pentru instalațiile de deșeuri în conformitate cu art. 25;

d) o evaluare a investițiilor și a altor mijloace financiare, inclusiv pentru autoritățile locale, necesare pentru a face față nevoilor respective;

e) informații privind măsurile pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la art. 6 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2021 privind depozitarea deșeurilor sau în alte documente strategice care acoperă întreg teritoriul național;

f) o evaluare a schemelor existente de colectare a deșeurilor, inclusiv a acoperirii materiale și teritoriale a colectării separate, precum și măsuri de îmbunătățire a funcționării sale, a tuturor derogărilor acordate în conformitate cu art. 16 alin. (4), precum și a necesarului de noi scheme de colectare;

g) informații suficiente cu privire la criteriile de identificare a amplasamentului și la capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, dacă este cazul;

h) politici generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologii și metode planificate de gestionare a deșeurilor sau politici privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare;

i) măsuri de combatere și de prevenire a tuturor formelor de aruncare a deșeurilor și de curățare a tuturor tipurilor de deșeuri;

j) indicatori și obiective calitative sau cantitative corespunzătoare, în special în ceea ce privește cantitatea de deșeuri generate și tratarea acestora și deșeurile municipale care sunt eliminate sau supuse valorificării energetice;

k) măsurile luate pentru a pune în aplicare norma națională de transpunere a Directivei (UE) 2019/904/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului.

(3) Luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, planurile prevăzute la alin. (1) pot conține:

a) aspectele organizaționale legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor;

b) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeuri, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne;

c) utilizarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor categorii speciale de consumatori;

d) depozite de deșeuri istorice și măsuri pentru reabilitarea acestora.

(4) Planurile de gestionare a deșeurilor respectă cerințele în materie de planificare a deșeurilor prevăzute la art. 23 din Legea nr. 249/2015, cu modificările și completările ulterioare, obiectivele prevăzute la art. 17 și art. 18 din Directiva 1999/31/CE și cerințele stabilite la art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2021 și, în scopul prevenirii aruncării de deșeuri, cerințele prevăzute la art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2011 și anexa nr. 3 la Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(5) PJGD și PMGD, în plus de cele prevăzute la alin. (1) - (3), conțin și o evaluare a deficitului de investiții care să justifice necesitatea unor infrastructuri de gestionare a deșeurilor suplimentare sau modernizarea celor existente, cu informații privind sursele de venituri disponibile pentru a acoperi costurile de exploatare și de întreținere.

ARTICOLUL 41

Programe de prevenire a generării deșeurilor

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, potrivit prevederilor art. 1 și 4, promovează prin hotărâre a Guvernului programe de prevenire a generării deșeurilor la nivel național, pe baza informațiilor transmise de către autoritățile prevăzute la art. 13.

(2) Programele de prevenire a generării deșeurilor pot să facă parte din planurile de gestionare a deșeurilor prevăzute la art. 37, din alte programe de politici de mediu sau să fie elaborate ca programe distincte.

(3) În cazul în care programele prevăzute la alin. (1) sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor sau în alte programe, măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie identificate clar.

(4) Programele de prevenire a generării deșeurilor la nivel național descriu, acolo unde este cazul, contribuția instrumentelor și a măsurilor enumerate în anexa nr. 2 și evaluează utilitatea exemplelor de măsuri indicate în anexa nr. 8 sau a altor măsuri corespunzătoare.

(5) Programele de prevenire a generării deșeurilor la nivel național descriu măsurile existente de prevenire a generării deșeurilor și contribuția acestora la prevenirea generării deșeurilor în scopul eliminării legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri.

(6) Măsurile de sprijin din anexele nr. 2 și 8 susceptibile a implica ajutor de stat vor fi acordate cu respectarea legislației europene și naționale în vigoare în acest domeniu.

ARTICOLUL 42

Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, autoritatea publică centrală cu atribuții în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale, împreună cu

autoritatea publică centrală cu atribuții în domeniul protecției mediului, adoptă programe specifice de prevenire a generării de deșeuri alimentare în cadrul programelor naționale de prevenire a generării deșeurilor.

ARTICOLUL 43

Evaluarea/Monitorizarea și revizuirea planurilor și a programelor

(1) Planul național de gestionare a deșeurilor și programul național de prevenire a generării deșeurilor se evaluează cel puțin o dată la 6 ani și se revizuiesc, după caz, de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în baza raportului de monitorizare întocmit de ANPM, având în vedere prevederile art. 13 și 17, acolo unde acestea sunt aplicabile.
(2) Planul național de gestionare a deșeurilor și programul național de prevenire a generării deșeurilor se monitorizează anual de către ANPM.
(3) PJGD și PMGD, respectiv programele județene și al municipiului București de prevenire a generării deșeurilor, ca parte integrantă din PJGD și PMGD, se monitorizează anual, se evaluează de către APM, o dată la 2 ani și se revizuiesc, după caz, de către Consiliul Județean și Consiliul General al Municipiului București, în baza raportului de monitorizare/evaluare întocmit de APM.
(4) Metodologia pentru monitorizarea și evaluarea PNGD se adoptă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, în termen de 180 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență.

ARTICOLUL 44

(1) Persoana juridică ce exercită o activitate de natură comercială sau industrială, pentru care autoritatea competentă pentru protecția mediului a emis o autorizație de mediu/autorizație integrată de mediu, având în vedere rezultatele unui audit de deșeuri, este obligată să întocmească și să implementeze un program de prevenire și reducere a cantităților de deșeuri generate din activitatea proprie sau, după caz, de la orice produs fabricat, inclusiv măsuri care respectă un anumit design al produselor, și să adopte măsuri de reducere a periculozității deșeurilor.
(2) Programul prevăzut la alin. (1) se poate elabora și de către o terță persoană/asociație profesională.
(3) Programul prevăzut la alin. (1) se publică pe pagina de internet a persoanei juridice și se transmite anual agenției județene pentru protecția mediului, inclusiv progresul înregistrat, până la 31 mai anul următor raportării.

ARTICOLUL 45

Participarea publicului

(1) Autoritățile pentru protecția mediului care elaborează, colaborează, după caz, și promovează planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor afișează pe site-ul propriu planurile și programele, astfel încât părțile interesate, autoritățile relevante, precum și publicul să aibă:
a) posibilitatea de a participa la elaborarea lor;
b) acces la acestea, odată elaborate.
(2) Participarea părților interesate, a autorităților relevante și a publicului la elaborarea planurilor și programelor promovate se realizează potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004, cu modificările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul, cu modificările ulterioare, Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

ARTICOLUL 46

Cooperarea

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului cooperează, dacă este cazul, cu alte state membre interesate și cu Comisia Europeană la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor prevăzute la art. 37, art. 40, art. 41 și art. 42.

ARTICOLUL 47

Informații care trebuie prezentate Comisiei Europene

(1) APM informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului cu privire la adoptarea sau revizuirea planurilor și programelor elaborate la nivel local prevăzute la art. 38 alin (1).
(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană cu privire la planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor prevăzute la art. 37, art. 40, art. 41 și art. 42 în momentul în care au fost adoptate și în cazul în care au survenit modificări importante în cadrul planurilor și programelor.

ARTICOLUL 48

Păstrarea evidenței

(1) Producătorii de deșeuri nepericuloase, unitățile și întreprinderile prevăzute la art. 34, producătorii de deșeuri periculoase și unitățile și întreprinderile care colectează sau transportă deșeuri periculoase, nepericuloase cu titlu profesional sau acționează în calitate de comercianți și de brokeri de deșeuri periculoase și nepericuloase țin o evidență cronologică lunară tabelară și o pun la dispoziția agenției județene pentru protecția mediului în format letric, la cerere, și electronic în sistemul pus la dispoziție de APM până la 15 martie anul următor raportării, precum și la cerere autorităților competente de control, după:
a) codul deșeului potrivit art. 7 alin. (1), cantitatea în tone, natura și originea deșeurilor generate, precum și cantitatea de produse și materiale care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operațiuni de valorificare, eliminare;
b) destinația, frecvența colectării, modul de transport și metoda de tratare prevăzută pentru deșeuri, atunci când este relevant; și
c) cantitatea de deșeuri în tone încredințată spre eliminare.
(2) Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase sunt obligați să dețină buletinele de analiză care caracterizează deșeurile periculoase și să le transmită, la cerere, autorităților competente pentru protecția mediului.
(3) ANPM elaborează procedura de raportare a datelor și informațiilor prevăzute la alin. (1) în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, care va fi aprobată prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.
(4) APM păstrează pentru scopuri statistice, cel puțin 5 ani, evidențele prevăzute la alin. (1).
(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să păstreze evidența gestiunii deșeurilor cel puțin 3 ani, cu excepția operatorilor economici care desfășoară activități de transport, care trebuie să păstreze evidența timp de cel puțin 12 luni.
(6) La cererea autorităților competente sau a unui deținător anterior, operatorii economici prevăzuți la alin. (1) trebuie să furnizeze documentele justificative conform cărora operațiunile de gestionare au fost efectuate.
(7) ANPM instituie un registru electronic sau registre coordonate pentru a înregistra datele privind deșeurile prevăzute la alin. (1) care acoperă întregul teritoriu geografic.

(8) ANPM, după caz, poate institui astfel de registre și pentru alte fluxuri de deșeuri, în special pentru fluxurile de deșeuri în privința cărora sunt stabilite obiective în actele legislative ale Uniunii Europene.
(9) ANPM utilizează datele privind deșeurile raportate de operatorii industriali în cadrul registrului european al emisiilor și transferului de poluanți, înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului.
(10) ANPM centralizează informațiile prevăzute la art. 49 alin. (13) și publică anual un raport național sau include informațiile în Raportul anual privind starea mediului.
(11) Producătorii și deținătorii de deșeuri din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională țin o evidență cronologică lunară tabelară a deșeurilor în propriile registre electronice și o pun la dispoziția ANPM anual, prin structurile de specialitate din cadrul autorităților publice centrale ale acestora.
(12) Registrele prevăzute la alin. (11) conțin:
a) codul deșeului potrivit art. 7 alin. (1), cantitatea (tone), natura și originea deșeurilor generate, precum și cantitatea de produse și materiale care rezultă din pregătirea pentru reutilizare, din reciclare sau din alte operațiuni de valorificare, eliminare;
b) destinația, frecvența colectării, modul de transport și metoda de tratare prevăzută pentru deșeuri, atunci când este relevant; și
c) cantitatea de deșeuri (tone) încredințată spre eliminare.

ARTICOLUL 49
Raportare

(1) ANPM raportează Comisiei Europene, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a art. 17 alin. (5) lit. (b) - (e), alin. (7) și art. 18 alin. (3) potrivit Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/1.004.
(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului raportează Comisiei Europene informații potrivit art. 18 alin. (1) și alin. (2).
(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și ANPM raportează datele prevăzute la alin. (1) și (2) pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele în formatul stabilit de Comisia Europeană prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1.004.
(4) Prima perioadă de raportare potrivit alin. (3), alin (6) și alin (7) conține date începând din anul 2020.
(5) În scopul verificării conformării cu art. 17 alin. (5) lit. (c) - (e) și cu art. 18 alin. (3), ANPM raportează cantitatea de deșeuri pregătită pentru reutilizare, separat de cantitatea de deșeuri reciclate.
(6) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului împreună cu autoritatea publică centrală cu atribuții în domeniul economiei și autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor raportează Comisiei Europene, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare, punerea în aplicare a art. 14 alin. (2) și (4) pentru fiecare an calendaristic potrivit Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/2.000 a Comisiei din 28 noiembrie 2019 de stabilire a unui format pentru raportarea datelor privind deșeurile alimentare și pentru transmiterea raportului de control al calității în conformitate cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C (2019) 8577] și Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/19.
(7) ANPM raportează Comisiei Europene datele pentru fiecare an calendaristic privind uleiurile minerale sau lubrifianții sintetici sau uleiurile industriale introduse pe piață și uleiurile uzate colectate și tratate separat, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele, în formatul stabilit de Comisia Europeană prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1.004.
(8) Datele raportate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și ANPM în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind verificarea calității și de un raport privind măsurile adoptate în

temeiul art. 19 alin. (4) și alin. (12) potrivit Deciziei de punere în aplicare (UE) 2019/1004, care includ informații detaliate cu privire la ratele medii ale pierderilor, dacă este cazul în formatul stabilit de Comisia Europeană.

(9) Titularii pe numele cărora au fost emise autorizații de construire și/sau desființări și producătorii și deținătorii de uleiuri uzate trebuie să raporteze anual APM, până la 30 aprilie a anului următor celui pentru care se raportează, conformarea cu art. 17 alin. (7) și măsurile adoptate potrivit art. 31 alin (1).

(10) ANPM raportează ca rambleiere operațiunea de reprocesare a deșeurilor în urma căreia se obțin materiale ce urmează să fie folosite pentru operațiuni de rambleiere și cantitatea de deșeuri utilizată pentru operațiuni de rambleiere și alte operațiuni de valorificare a materialelor, separat de cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare sau reciclate.

(11) Operatorii economici prevăzuți la art. 13 alin. (5) trebuie să raporteze anual autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor și ANPM, după caz, măsurile adoptate și progresul înregistrat.

(12) Producătorii care introduc pe piață produse reutilizate care includ atât produse reparate, cât și produse uzate care au parcurs operația de pregătire pentru reutilizare trebuie să pună la dispoziția autorității publice centrale în domeniul economiei și autorităților pentru protecția mediului o evidență cronologică a cantităților de produse reutilizate, componentelor reutilizate, deșeurilor rezultate din procesul de pregătire pentru reutilizare, tipurilor și a beneficiarilor produselor respective potrivit normei prevăzute la art. 14 alin. (5).

(13) Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul economiei, și mediului de afaceri raportează Comisiei Europene pe cale electronică informațiile colectate potrivit alin. (12), cu respectarea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2021/19, începând cu primul an calendaristic întreg după adoptarea respectivului act.

(14) Asociațiile de dezvoltare intercomunitară, unitățile administrativ-teritoriale care nu fac parte dintr-o asociație de dezvoltare intercomunitară, operatorii de salubritate au obligația de a raporta agenției județene pentru protecția mediului anual în registrul/registrele instituit/e de ANPM:

a) cantitățile de deșeuri generate și gestionate, cantitățile de deșeuri reciclabile colectate separat, inclusiv biodeșeuri, cantitatea de deșeuri pregătite pentru reutilizare și reciclare, capacitatea autorizată și utilă a instalațiilor folosind, unde este cazul, anexa IV, partea A, partea B, punctul III din Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1.004;

b) la cerere, alte informații cu privire la performanța și funcționarea sistemului integrat de gestionare a deșeurilor.

(15) Producătorii și deținătorii de deșeuri prevăzuți la alin. (9), precum și la art. 48 raportează datele în registrul/registrele instituit/e de ANPM.

(16) Producătorii și deținătorii de deșeuri prevăzuți la alin. (9), din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, pun la dispoziția ANPM, anual, informațiile, prin structurile de specialitate din cadrul autorităților publice centrale ale acestora.

(17) ANPM elaborează procedura și formatul de raportare a datelor și informațiilor prevăzute la alin. (9) și alin. (14) în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, care va fi aprobată prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

CAPITOLUL VI
Atribuții și răspunderi ale autorităților competente ale administrației publice centrale și locale

ARTICOLUL 50

În legătură cu obiectul și domeniul de aplicare al prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor are următoarele atribuții:

a) inițiază și propune spre adoptare proiecte de acte normative privind prevenirea generării de deșeuri, gestionarea deșeurilor în economia circulară și metodologia de raportare a datelor către autoritățile de protecție a mediului;

b) elaborează Planul Național de Gestionare a Deșeurilor și Programul Național de Prevenire a Generării de Deșeuri, asigură monitorizarea planurilor de măsuri prevăzute în documentele de planificare, în colaborare cu celelalte autorități competente, conform legii;

c) face publice documentele de planificare și rapoartele de monitorizare a acestora, pe pagina proprie de internet și pe paginile de internet a autorităților județene pentru protecția mediului;

d) elaborează și adoptă ghiduri, norme tehnice și instrucțiuni privind prevenirea generării de deșeuri și gestionarea deșeurilor în economia circulară;

e) avizează reglementările specifice în domeniul gestionării deșeurilor elaborate de celelalte autorități publice;

f) reglementează, monitorizează și controlează activitățile de gestionare a deșeurilor;

g) autorizează prin unitățile subordonate operațiunile prevăzute în anexele nr. 3 și 7;

h) gestionează baza de date a deșeurilor care cad sub incidența prezentei ordonanțe de urgență în colaborare cu celelalte autorități cu atribuții în domeniul bazelor de date a deșeurilor, în baza evidenței gestiunii deșeurilor raportate autorităților competente pentru protecția mediului;

i) întocmește rapoartele solicitate de Comisia Europeană, împreună cu celelalte autorități competente, potrivit legii;

j) întocmește și publică rapoarte naționale privind situația gestionării deșeurilor la nivel național;

k) propune și actualizează prin ordin de ministru tarife pe fluxurile de deșeuri care au directive individuale;

l) inițiază studii integrate privind indicele de generare a deșeurilor, compoziția deșeurilor în raport cu producția de materii prime și materiale și consumul și cu privire la efectele gestionării necorespunzătoare a deșeurilor asupra calității mediului, în colaborare cu celelalte autorități cu competențe în aceste domenii și cu Ministerul Sănătății;

m) gestionează unilateral sau împreună cu alte autorități asistența financiară din fonduri externe rambursabile și nerambursabile acordate României pentru domeniul gestiunii deșeurilor, în limita domeniului său de activitate;

n) organizează și derulează împreună cu celelalte autorități publice centrale și locale și cu organizațiile neguvernamentale programe de instruire și educare a populației privind prevenirea generării de deșeuri și gestionarea deșeurilor;

o) inițiază și derulează în colaborare cu alte autorități publice centrale programe, proiecte și campanii de informare a populației privind beneficiile prevenirii generării de deșeuri și gestionarea sustenabilă a acestora;

p) elaborează împreună cu Ministerul Afacerilor Interne, cooptând și alte autorități dacă este cazul, ghiduri/proceduri privind gestionarea deșeurilor generate ca urmare a unei situații de urgență;

q) promovează, dacă este cazul, cu sprijinul autorităților publice centrale din domeniul finanțelor, cercetării, economiei, coordonării programelor finanțate din fonduri europene structurale și investiții, agriculturii și dezvoltării rurale, sanitar-veterinar și siguranța alimentelor, prin hotărâre a Guvernului, ghiduri sau recomandări, instrumente economice și măsuri în scopul susținerii etapelor superioare privind gestionarea deșeurilor, ținând cont de ierarhia deșeurilor și de regimul deșeurilor promovate de legislația specifică.

ARTICOLUL 51

Ministerul Sănătății are următoarele atribuții:

a) evaluează și întocmește un raport, prin structurile competente, despre posibilul impact asupra sănătății populației determinat de funcționarea obiectivelor generatoare de deșeuri de orice fel și/sau a obiectivelor care procesează deșeuri;

b) elaborează strategia și programul de gestionare și prevenire a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18 subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului și asigură condițiile de ducere la îndeplinire a acestora;

c) elaborează reglementări specifice pentru gestionarea și prevenirea deșeurilor provenite din activitățile medicale și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18 subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE, cu avizul autorității publice centrale pentru protecția mediului;

d) elaborează ghiduri, instrucțiuni, norme de gestionare a deșeurilor de medicamente provenite de la populație;

e) monitorizează și controlează activitățile de gestionare a deșeurilor specifice domeniului de activitate, în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege;

f) coordonează implementarea prevederilor legale în domeniul gestionării deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18 subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE;

g) aprobă fonduri direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București pentru monitorizarea și controlul activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală la nivel local;

h) înființează și gestionează baza de date a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18 subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE;

i) înființează și gestionează baza de date privind programele și proiectele care vizează investițiile necesare gestionării sustenabile a deșeurilor medicale, programele educaționale pentru gestionarea deșeurilor medicale și a deșeurilor de medicamente generate în gospodăriile populației;

j) inițiază și derulează în colaborare cu alte autorități, programe, proiecte și campanii de informare a populației privind gestionarea sustenabilă deșeurilor cuprinse în baza de date prevăzute la lit. h).

ARTICOLUL 52

Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului are următoarele atribuții:

a) asigură corelarea prevederilor documentelor de politică publică promovate cu prevederile documentelor de politică publică în domeniul deșeurilor, promovează sinergii și modele de afaceri în care deșeurile sau subprodusele unui sector devin resursele altuia și principiile economiei circulare;

b) elaborează strategii, programe și politici sectoriale de dezvoltare a activităților industriale, cu includerea aspectelor legate de gestionarea deșeurilor;

c) inițiază și propune împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor reglementări specifice pentru gestionarea diferitelor categorii de deșeuri, precum și pentru operațiunile de reciclare și de valorificare a acestor deșeuri;

d) inițiază și propune împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor spre adoptare proiecte de acte normative și scheme de finanțare care promovează reutilizarea și repararea produselor, producția și consumul durabil, proiectarea ecologică a produselor pentru facilitarea reparării și reutilizării, marcarea produselor astfel încât consumatorii să fie informați cu privire la opțiunile de gestionare a deșeurilor și impactul pe care îl exercită asupra mediului aruncarea necorespunzătoare a produsului;

e) elaborează împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și adoptă ghiduri, norme tehnice și instrucțiuni privind consumul astfel încât să se asigure prevenirea generării de deșeuri, să se încurajeze reutilizarea produselor și gestionarea deșeurilor în acord cu prevederile legale privind protecția mediului;

f) inițiază și propune împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor spre adoptare proiecte de acte normative care urmăresc să armonizeze politica națională cu cea comunitară cu privire la cerințele legate de produse sau restricții de introducere pe piață a produselor pentru susținerea unui consum sustenabil și

utilizarea rațională a resurselor naturale;

g) derulează, împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor sau în cooperare cu alte autorități, campanii de informare și conștientizare la nivel național cu privire la consumul sustenabil, proiectarea produselor pentru a facilita repararea și reutilizarea acestora și cu privire la informațiile care se regăsesc pe marcajele produselor, astfel încât să se asigure protejarea mediului;

h) asigură participarea în cadrul Comisiei de supraveghere prevăzute la art. 12 alin. (14).

ARTICOLUL 53

Ministerul Transporturilor și Infrastructurii are următoarele atribuții:

a) participă, în coordonarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, la elaborarea planurilor sectoriale de gestionare a deșeurilor provenite din activitățile de transport și auxiliare și urmărește realizarea acestora de către unitățile/operatorii economici aflate/aflați în subordinea sau sub autoritatea ministerului;

b) participă, în coordonarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, la elaborarea reglementărilor specifice privind gestionarea deșeurilor provenite din activitățile de transport și auxiliare;

c) participă, în coordonarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, la elaborarea de reglementări specifice pentru controlarea activității de transport al deșeurilor.

ARTICOLUL 54

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are următoarele atribuții:

a) colaborează cu alte autorități competente, inițiază și promovează acte normative care promovează prevenirea sau reducerea generării de deșeuri alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării, al comerțului cu amănuntul și al altor tipuri de distribuție de produse alimentare, al restaurantelor și al serviciilor de alimentație, precum și al gospodăriilor;

b) colaborează cu Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și alte autorități, promovează acțiuni necesare pentru încurajarea donațiilor de produse alimentare și alte forme de redistribuire pentru consumul uman, acordând prioritate uzului uman față de hrana pentru animale și față de prelucrarea ulterioară în produse nealimentare;

c) avizează propunerile de amplasamente pe terenurile cu destinație agricolă pentru instalații pentru gestionarea deșeurilor, depozite de deșeuri, potrivit legislației în vigoare;

d) aprobă și controlează modul de utilizare a deșeurilor pentru fertilizarea sau ameliorarea solurilor în agricultură;

e) derulează, în mod individual sau în cooperare cu alte autorități, campanii de informare și conștientizare la nivel național cu privire la semnificația risipei alimentare și a dateilimită de consum sau a datei minime de valabilitate;

f) colaborează cu alte autorități competente, inițiază și propune măsuri care privesc materiale plastice din deșeurile marine provenite din echipamente de pescuit aruncate, inclusiv abandonate și pierdute;

g) colaborează cu celelalte autorități publice pentru promovarea și implementarea de măsuri care vizează consumul sustenabil, în acord cu cerințele de mediu și de sănătate publică.

ARTICOLUL 55

(1) Gestionarea deșeurilor care sunt generate în urma operațiunilor care au loc în sectorul administrativ al instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională se supune prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, în măsura în care aplicarea acesteia nu periclitează păstrarea secretului și/sau securitatea națională.

(2) Pentru alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1), Ministerul Apărării Naționale elaborează reglementări specifice pentru gestionarea deșeurilor, avizate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(3) Prin protocol de colaborare dintre ministrul apărării naționale și ministrul mediului, apelor și pădurilor se definește modul de desfășurare a acțiunilor în comun pentru prevenirea, verificarea și respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și constatatarea efectelor poluărilor accidentale produse ca urmare a desfășurării de activități militare în afara terenurilor, obiectivelor, incintelor și zonelor cu regim special aparținând Ministerului Apărării Naționale.
(4) Prin protocol de colaborare, dacă este cazul, dintre autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională se definește modul de desfășurare a acțiunilor în comun pentru prevenirea, verificarea și respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

ARTICOLUL 56

Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației are următoarele atribuții:
a) participă la elaborarea planurilor de gestionare a deșeurilor în domeniul serviciilor publice de gospodărie comunală și asigură condițiile de ducere la îndeplinire a acestora;
b) asigură corelarea prevederilor planificării de urbanism și amenajare a teritoriului cu documentele de politică publică din domeniul deșeurilor, astfel încât să se evite crearea arealelor de conflict în zonele în care este prezentă infrastructura destinată gestionării deșeurilor, să se ia măsurile care se impun legal în situația în care este nevoie de noi proiecte de investiții, asigurându-se astfel protecția mediului și sănătatea populației;
c) sprijină administrațiile publice locale în îndeplinirea atribuțiilor și răspunderilor ce le revin pentru aplicarea și respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a altor prevederi legale referitoare la deșeuri.

ARTICOLUL 57

Ministerul Educației are următoarele atribuții:
a) inițiază în colaborare cu celelalte autorități publice centrale programe și proiecte de cercetare universitară în domeniul tehnologiilor inovatoare care să contribuie la reducerea poluării și îmbunătățirea calității mediului;
b) inițiază programe universitare de formare privind domeniul deșeurilor și economia circulară;
c) stimularea comportamentului responsabil al elevilor/studenților în unitățile/instituțiile de învățământ prin desfășurarea de activități de informare privind consumul sustenabil, prevenirea generării de deșeuri și gestionarea sustenabilă a deșeurilor.

ARTICOLUL 58

Ministerul Finanțelor are următoarele atribuții:
a) colaborează cu alte autorități publice pentru promovarea de instrumente economice și alte măsuri, în scopul de a oferi stimulente financiare pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor;
b) colaborează și sprijină împreună cu alte autorități publice centrale modelele durabile de consum și de producție;
c) încurajează împreună cu alte autorități publice centrale conceperea, fabricarea și utilizarea produselor care sunt eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, sunt durabile, pot fi reparate, reutilizate și modernizate;
d) colaborează cu alte autorități publice centrale pentru reducerea conținutului de substanțe periculoase în materiale și produse, fără a aduce atingere cerințelor legale armonizate prevăzute la nivelul Uniunii Europene referitoare la respectivele materiale și produse;
e) elaborează și transmite Comisiei Europene, pe baza informațiilor transmise de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor - ANPM în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2021/770 al Consiliului din 30 aprilie 2021 privind calcularea resursei proprii bazate pe deșeurile de ambalaje din plastic care nu sunt reciclate, privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resursei proprii respective, privind măsurile menite să răspundă necesităților trezoreriei și privind anumite aspecte legate de resursa proprie bazată pe venitul național brut.

ARTICOLUL 59

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor:

a) colaborează cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și alte autorități competente, elaborează strategii și programe sectoriale de gestionare a deșeurilor rezultate din agricultură și din industria alimentară și urmărește realizarea acestora de către societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și alți operatori economici din aceste sectoare economice;

b) colaborează cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și alte autorități competente, participă la elaborarea de reglementări specifice privind gestionarea deșeurilor provenite din industria alimentară;

c) colaborează cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și alte autorități competente, promovează măsuri necesare pentru încurajarea donațiilor de produse alimentare și alte forme de redistribuire pentru consumul uman, acordând prioritate uzului uman față de hrana pentru animale și față de prelucrarea ulterioară în produse nealimentare;

d) derulează în cooperare cu alte autorități campanii de informare și conștientizare la nivel național cu privire la impactul deșeurilor alimentare asupra mediului, semnificația risipei alimentare și a datei-limită de consum sau a datei durabilității minimale;

e) colaborează cu celelalte autorități publice pentru promovarea și implementarea de măsuri care vizează consumul sustenabil, în acord cu cerințele de mediu și de sănătate publică;

f) monitorizează măsurile de prevenire a generării deșeurilor alimentare în cadrul producției primare, al prelucrării și fabricării, al comerțului cu amănuntul și al altor tipuri de distribuție de produse alimentare, furnizând Comisiei Europene datele solicitate pe acest domeniu;

g) participă și gestionează baza de date privind deșeurile alimentare, conform legii.

ARTICOLUL 60

(1) Autoritățile administrației publice locale, inclusiv a municipiului București au următoarele obligații:

A. la nivel de comune, orașe și municipii, inclusiv la nivelul municipiului București:

a) asigură implementarea la nivel local a obligațiilor privind gestionarea deșeurilor asumate prin Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană și pentru respectarea prevederilor convențiilor și tratatelor internaționale la care România este semnatară;

b) urmăresc și asigură îndeplinirea prevederilor din PJGD și din programele de prevenire a generării de deșeuri;

c) elaborează și alte strategii și programe proprii pentru asigurarea prevenirii generării de deșeuri și gestionarea sustenabilă a deșeurilor;

d) asigură aprobarea investițiilor în domeniul deșeurilor în acord cu prevederile planificării în domeniul deșeurilor și al planificării urbanistice și de amenajare a teritoriului;

e) hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorități ale administrației publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizații neguvernamentale și cu alți parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deșeurilor, în condițiile prevăzute de normele juridice în vigoare;

f) desemnează o persoană din rândul angajaților proprii pentru urmărirea și îndeplinirii obligațiilor legale privind gestionarea deșeurilor prevăzute de legislația în vigoare;

g) asigură și răspund pentru colectarea separată, transportul, neutralizarea, valorificarea și eliminarea finală a deșeurilor, inclusiv a deșeurilor menajere periculoase, potrivit prevederilor legale în vigoare;

h) asigură spațiile necesare pentru colectarea separată a deșeurilor, ținând cont de reglementările urbanistice și de cele emise de Ministerul Sănătății, dotarea acestora cu containere specifice fiecărui tip de deșeu și dezvoltă în mod corespunzător centrele înființate potrivit prevederilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru a oferi populației posibilitatea de a se debarasa, fără plată, de deșeuri de hârtie și carton, sticlă, metal, materiale plastice, lemn, textile, ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice, deșeuri de baterii și acumulatori și deșeuri voluminoase, inclusiv saltele și mobilă;

i) asigură spații necesare pentru colectarea separată a deșeurilor periculoase provenite de la populație;

j) asigură informarea locuitorilor prin mijloace adecvate și prin postare pe site-ul propriu asupra sistemului de gestionare a deșeurilor din cadrul localităților, inclusiv cu privire la centrele prevăzute la lit. h);

k) asigură informarea locuitorilor prin mijloace adecvate și prin postare pe site-ul propriu cu privire la:

(i) modalitatea de selectare a deșeurilor în gospodării și de aruncare a deșeurilor în spațiile prevăzute la lit. h);

(ii) calendarul de ridicare al deșeurilor, pe tipuri și categorii;

(iii) modalitatea de gestionare a deșeurilor periculoase generate în gospodării;

(iv) rezultatele colectării selective a deșeurilor, pe categorii, și a valorificării acestora;

l) acționează pentru refacerea prejudiciului adus mediului în urma gestionării defectuoase a deșeurilor și asigură prin măsuri adecvate protecția mediului;

m) asigură și răspund pentru monitorizarea activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală, potrivit legii.

B. la nivel județean și la nivelul municipiului București:

a) elaborează, adoptă și revizuiesc PJGD/PMGD;

b) coordonează activitatea consiliilor locale, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean privind gestionarea deșeurilor;

c) acordă consiliilor locale sprijin și asistență tehnică în implementarea PJGD și a programelor de prevenire a generării de deșeuri;

d) în limitele competenței și în condițiile legii hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorități ale administrației publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizații neguvernamentale și cu alți parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deșeurilor;

e) analizează propunerile făcute de consiliile locale, în vederea elaborării de prognoze pentru refacerea și protecția mediului;

f) colaborează cu consiliile locale în scopul respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

g) asigură monitorizarea activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală.

(2) Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale și ale municipiului București aprobă, prin hotărâri ale consiliului local/județean/general, măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, aruncării necontrolate a deșeurilor sau gestionării neconforme cu ierarhia deșeurilor.

(3) Pentru deșeurile generate în gospodăriile populației, autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale și ale municipiului București și, după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară încheie contracte, parteneriate sau alte forme de colaborare, în conformitate cu aria declarată, cu toate organizațiile autorizate care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite prin actele normative care transpun directivele individuale.

(4) Unitățile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor sau asociațiile de dezvoltare intercomunitare solicită organizațiilor care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului acoperirea costurilor de gestionare pentru deșeurile municipale care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului, stabilite în baza actului normativ care reglementează fluxul specific al respectivelor deșeuri, și stabilesc modalitatea prin care se plătesc serviciile aferente acelor deșeuri, prestate de operatorii de salubrizare.

(5) Pentru deșeurile care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului care se regăsesc în deșeurile municipale, acoperirea costurilor se face de către organizațiile care implementează obligațiile privind

răspunderea extinsă a producătorului și fără impunerea unor costuri suplimentare în sarcina utilizatorilor serviciului de salubrizare.

(6) Asociațiile de dezvoltare intercomunitară sau unitățile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor utilizează sumele încasate pentru acoperirea costurilor de gestionare pentru deșeurile municipale care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului exclusiv pentru scopurile cărora le sunt destinate.

CAPITOLUL VII
Controalele și evidența

ARTICOLUL 61

(1) Operatorii economici care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, precum și cei care, cu titlu profesional, asigură colectarea sau transportul deșeurilor, comercianții, brokerii și producătorii de deșeuri periculoase fac obiectul unor controale periodice corespunzătoare efectuate de autoritățile competente.

(2) Controalele privind colectarea, reciclarea, valorificarea, tratarea, eliminarea și transportul deșeurilor se efectuează de către reprezentanți ai Gărzii Naționale de Mediu și au în vedere, în mod deosebit, originea, natura, cantitatea exprimată în tone și destinația acestora.

(3) Controalele prevăzute la alin. (2) se efectuează și de către ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române, de ofițeri și subofițeri din cadrul Jandarmeriei Române, dacă este cazul, precum și de personalul poliției locale, în vederea îndeplinirii atribuțiilor stabilite prin normele juridice în vigoare.

(4) În vederea efectuării controalelor prevăzute la alin. (2) și (3) de către reprezentanții Gărzii Naționale de Mediu, ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române, ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române, precum și de către personalul poliției locale, producătorii, deținătorii de deșeuri și operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului să desfășoare activități de colectare, reciclare, valorificare, tratare, eliminare și transport al deșeurilor sunt obligați să permită accesul pe amplasament.

(5) Autoritățile competente pot ține seama de înregistrările efectuate în baza Schemei comunitare de management de mediu și audit (EMAS), în special în ceea ce privește frecvența și intensitatea controalelor.

(6) În unitățile din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională controlul aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se asigură de către structurile de specialitate din cadrul acestora în conformitate cu prevederile instrucțiunilor și ordinelor proprii, cu informarea Gărzii Naționale de Mediu cu privire la măsurile de conformare stabilite în cazul în care se constată neconformități ce pot determina alterarea caracteristicilor fizico-chimice și structurale ale componentelor naturale și antropice ale mediului din imediata apropiere a amplasamentelor acestora.

ARTICOLUL 62

(1) Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează după cum urmează

a) cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei, pentru persoanele fizice, și de la 20.000 lei la 40.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul încălcării dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (4), art. 12 alin. (11) - (12), art. 13 alin. (3), art. 15 alin. (1), (2) lit. a) și b) și (3), art. 16 alin. (1) - (3) și (6), art. 17 alin. (3), (4), (6) și (7), art. 20 alin. (1) și (2), art. 22 alin. (3) și (4), art. 23, art. 24 alin. (1), art. 27 alin. (1), art. 28 alin. (1), (4) și (5), art. 29, art. 31, art. 34 alin. (1), art. 36 alin. (2), art. 44 alin. (1) și (3), art. 48 alin. (1), (2), (5) și (6), art. 61 alin. (4);

b) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru persoanele fizice, și de la 50.000 lei la 70.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul încălcării dispozițiilor art. 20 alin. (3), (4) și (5);

c) cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele fizice în cazul încălcării dispozițiilor art. 30 alin. (4) și (5);

d) cu amendă de la 5.000 lei la 15.000 lei, pentru neîndeplinirea obligațiilor și responsabilităților ce le revin autorităților administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiilor de dezvoltare intercomunitară ale acestora, potrivit prevederilor art. 17 alin. (5), art. 30 alin. (1), art. 33 alin. (1), art. 49 alin. (14) și art. 61 alin. (1) - (4) și (6);
e) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul încălcării dispozițiilor art. 11, art. 32 alin. (1) și (2), art. 49 alin. (9), (11), (12) și (15).
(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează, după caz, de comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, Gărzilor forestiere, autorităților administrației publice locale, poliției locale, precum și de către ofițeri și agenți de poliție din cadrul Poliției Române, respectiv de ofițeri și subofițeri din cadrul Jandarmeriei Române, conform atribuțiilor stabilite prin normele juridice în vigoare.
(3) Constatarea corectitudinii datelor transmise ANPM și agențiilor județene pentru protecția mediului potrivit dispozițiilor art. 48 alin. (1) se realizează de către comisari din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.
(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) în obiectivele, incintele și zonele aparținând structurilor componente ale sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională se realizează de către personalul specializat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu împreună cu personalul din structurile specializate din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale în conformitate cu prevederile instrucțiunilor și ordinelor proprii.

ARTICOLUL 63

În cazul nerespectării dispozițiilor art. 20 alin. (3) se aplică și următoarea sancțiune contravențională complementară în sarcina și pe cheltuiala contravenientului: ridicarea deșeurilor depozitate în alte zone decât cele autorizate, curățarea terenului, precum și eliminarea acestora conform legislației în vigoare.

ARTICOLUL 64

(1) În cazul nerespectării dispozițiilor art. 20 alin. (3) și (4) se aplică sancțiunea contravențională complementară de confiscare a vehiculelor folosite pentru descărcarea/abandonarea deșeurilor în spații neautorizate, după caz.
(2) În cazul confiscării vehiculului, contravenientul este obligat să transporte, pe cheltuiala sa, bunul care a făcut obiectul confiscării, la locul de predare în custodie stabilit de agentul constatator.

ARTICOLUL 65

Contravențiilor prevăzute la art. 62 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 66

(1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 5 ani sau cu amendă următoarele fapte:
a) eliminarea deșeurilor care au făcut obiectul transferului, așa cum este definit de Regulamentul (CE) 1.013/2006, în spații neautorizate sau prin constituirea de depozite ilegale;
b) neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii în desfășurarea activităților de colectare, tratare, transport, valorificare sau eliminare a deșeurilor periculoase;
c) comercializarea, abandonarea sau neasigurarea încărcăturii deșeurilor pe durata și pe parcursul tranzitării teritoriului României;
d) acceptarea de către operatorii de depozite/incineratoare, în vederea eliminării, a deșeurilor introduse ilegal în țară sau a deșeurilor introduse în țară în alte scopuri decât cel al eliminării și care nu au putut fi utilizate în

scopul pentru care au fost introduse.

(2) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani următoarele fapte:

a) importul de aparate, instalații, echipamente, utilaje, substanțe și produse folosite și uzate, din categoria deșeurilor interzise la import;

b) refuzul de returnare în țara de origine a deșeurilor introduse în țară în alte scopuri decât cel al eliminării și pentru care s-a dispus măsura returnării de către autoritatea competentă;

c) colectarea, transportul, valorificarea sau eliminarea de deșeuri, inclusiv controlul acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a spațiilor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de comercianți sau brokeri în procesul de gestionare a deșeurilor, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, care pot provoca decesul ori vătămarea corporală a unei persoane sau o daună semnificativă calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;

d) exportul sau importul de deșeuri cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, în cazul în care această activitate intră în domeniul de aplicare al art. 2 pct. 35 din Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, indiferent dacă transportul se efectuează prin una sau mai multe operațiuni.

(3) Pentru faptele prevăzute la alin. (2) lit. c) și d), săvârșite din culpă, limitele de pedeapsă se reduc la jumătate.

(4) Prin derogare de la dispozițiile art. 137 alin. (2) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, în cazul infracțiunilor prevăzute în prezentul articol, suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 lei și 25.000 lei.

(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1) și (2) se pedepsește.

ARTICOLUL 67

Administrațiile zonelor libere sunt obligate să aplice prevederile prezentei ordonanțe de urgență în zonele pe care le administrează.

ARTICOLUL 68

La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, Guvernul aprobă, prin hotărâre, modalitatea de gestionare a categoriilor de deșeuri prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, precum și normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, dacă documentarea realizată a priori indică necesitatea.

ARTICOLUL 69

Accesul publicului la fundamentarea deciziilor privind realizarea unor proiecte de investiții, precum și a planurilor naționale, județene și sectoriale privind gestionarea deșeurilor se face în condițiile legii.

ARTICOLUL 70

(1) Anexele nr. 1-8 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(2) Anexele nr. 1-4, 6-8 se actualizează prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

ARTICOLUL 71

(1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 28 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 61, care rămâne în vigoare încă 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I;

b) Hotărârea Guvernului nr. 235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 22 martie 2007.

(2) Orice trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate se consideră a fi făcută la prezenta ordonanță de urgență.
(3) Orice trimitere la Legea nr. 211/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi făcută la prezenta ordonanță de urgență.
(4) La data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la art. 12 alin. (15) se abrogă:
a) art. 25 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 16 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, și

b) art. 7^1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 25 septembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare.
(5) La data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la art. 12 alin. (15), comisiile înființate în temeiul art. 25 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu modificările și completările ulterioare, și art. 7^1 din Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, își încetează activitatea.
(6) Licențele de operare emise în temeiul actelor prevăzute la alin. (5) rămân valabile 6 luni de la data adoptării ordinului prevăzut la art. 12 alin. (15).
(7) Documentațiile depuse în temeiul actelor prevăzute la alin. (5) pentru obținerea licențelor de operare/autorizațiilor se refac de către solicitanți, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a ordinului prevăzut la art. 12 alin. (15).
(8) Actele normative și administrative emise în temeiul Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Hotărârii Guvernului nr. 235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate rămân valabile și sunt aplicabile până la intrarea în vigoare a actelor administrative care au același obiect de reglementare și care vor fi adoptate în temeiul prezentei ordonanțe de urgență.
(9) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sunt aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute sub reglementarea Legii nr. 211/2011 dacă aceste situații subzistă după intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.
(10) Dispozițiile referitoare la contravenții intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(11) Modalitatea de implementare, funcționare, operare, inclusiv specificațiile tehnice ale sistemului prevăzut la art. 19 alin. (4) se reglementează prin hotărâre a Guvernului până la data de 1 ianuarie 2024 și va lua în considerare actele de implementare sau de punere în aplicare pe care le va adopta Comisia Europeană cu referire la sistemul de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor municipale.

*

Prezenta ordonanță de urgență transpune în legislația națională Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 312 din 22 noiembrie 2008, așa cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1.357/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2014, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 365 din 19 decembrie 2014, prin Directiva (UE) 2015/1.127 a Comisiei din 10 iulie 2015, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 184 din 11 iulie 2015, prin Regulamentul (UE) 2017/997 al Consiliului din 8 iunie 2017, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 150 din 14 iunie 2017, și prin Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 150 din 14

iunie 2018.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Tanczos Barna

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila Zoltan

p. Ministrul afacerilor externe,

Daniela Grigore Gîtman,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Dan Vîlceanu

Ministrul apărării naționale,

Nicolae-Ionel Ciucă

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul sănătății,

Ioana Mihăilă

p. Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Paul Ene,

secretar de stat

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Cătălin Drulă

Ministrul educației,

Sorin-Mihai Cîmpeanu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Nechita-Adrian Oros

p. Ministrul muncii și protecției sociale,

Mihnea-Claudiu Drumea,

secretar de stat

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Cristian Ghinea

București, 19 august 2021.

Nr. 92.

ANEXA Nr. 1

DEFINIREA

unor termeni în sensul prezentei ordonanțe de urgență

1. audit de deșeuri - o evaluare sistematică, documentată, periodică și obiectivă a performanței sistemului de management și a proceselor de gestiune a deșeurilor cu scopul de a facilita controlul managementului deșeurilor și al valorificării deșeurilor generate, precum și de a evalua respectarea politicii de mediu, inclusiv

realizarea obiectivelor, performanța întreprinderii referitoare la prevenirea și reducerea producerii de deșeuri din propria activitate și performanța întreprinderii referitoare la reducerea nocivității deșeurilor;

2. autorități competente - autoritățile publice pentru protecția mediului, respectiv autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, agențiile județene pentru protecția mediului, Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării", precum și alte autorități care potrivit competențelor legale asigură reglementarea și controlul activităților în domeniul gestionării deșeurilor;

3. biodeșeuri - deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeuri alimentare și de bucătărie provenite de la gospodării, birouri, restaurante, depozite angro, cantine, firme de catering sau magazine de vânzare cu amănuntul și deșeuri comparabile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare;

4. broker - orice întreprindere care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

5. cele mai bune tehnici disponibile - cele mai bune tehnici disponibile, definite la art. 3 lit. j) din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale;

6. colectare - strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare;

7. colectare separată - colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora;

8. colector - orice întreprindere/operator economic care desfășoară o activitate autorizată de colectare și acționează în nume propriu pentru strângerea deșeurilor de la terți în vederea transportării la o instalație de tratare;

9. comerciant - orice întreprindere care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

10. deșeuri - orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligația să le arunce;

11. deșeuri periculoase - orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase enumerate în anexa nr. 4;

12. deșeuri nepericuloase - deșeurile care nu intră sub incidența pct. 11;

13. deșeuri municipale înseamnă:

a) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat de la gospodării, inclusiv hârtia și cartonul, sticla, metalele, materialele plastice, biodeșeurile, lemnul, textilele, ambalajele, deșeurile de echipamente electrice și electronice, deșeurile de baterii și acumulatori și deșeurile voluminoase, inclusiv saltelele și mobila;

b) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat din alte surse, în cazul în care deșeurile respective sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere.

Deșeurile municipale nu includ deșeurile provenite din producție, agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice și rețeaua de canalizare și tratare, inclusiv nămolul de epurare, vehiculele scoase din uz sau deșeurile provenite din activități de construcție și desființări.

Această definiție se aplică și în cazul în care responsabilitățile de gestionare a deșeurilor sunt împărțite între actorii publici și cei privați;

14. deșeuri provenite din activități de construcție și desființări- deșeuri generate de activități de construcție și desființări;

15. deșeuri alimentare - toate produsele alimentare definite la art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare care au devenit deșeuri;

16. deținător de deșeuri - producătorul deșeurilor sau persoana fizică sau juridică care se află în posesia acestora;

17. eliminare - orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. Anexa nr. 7 stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă;
18. evaluarea ciclului de viață - în legătură cu un produs, o evaluare a efectelor asupra mediului determinate de producția, distribuția, comercializarea și utilizarea produsului, inclusiv valorificarea și eliminarea acestuia, inclusiv utilizarea energiei și materiilor prime și producția de deșeuri din oricare dintre activitățile menționate;
19. gestionarea deșeurilor - colectarea, transportul, valorificarea (inclusiv sortarea) și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse în calitate de comerciant sau broker;
20. perimare programată - deprecierea unui material, produs sau a unui echipament înainte de uzura sa materială (depreciere din alte motive decât uzura fizică, de exemplu: progresul tehnic, evoluția componentelor, modă etc.);
21. plătești pentru cât arunci - instrument economic care are drept scop creșterea ratei de reutilizare, reciclare și reducere a cantității de deșeuri la depozitare prin stimularea colectării separate a deșeurilor;
22. prevenire - măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:
a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora;
b) impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și sănătății populației;
c) conținutul de substanțe periculoase al materialelor, subproduselor, produselor;
23. pregătirea pentru reutilizare - operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nicio altă operațiune de pretratare;
24. producător de deșeuri - orice persoană ale cărei activități generează deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană care efectuează operațiuni de pretratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri;
25. producător inițial de deșeuri - orice persoană ale cărei activități generează deșeuri;
26. rambleiere - orice operațiune de valorificare în cadrul căreia se utilizează deșeuri nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare de arhitectură peisagistică. Deșeurile utilizate pentru rambleiere trebuie să înlocuiască materiale care nu sunt deșeuri, să fie adecvate pentru scopurile menționate mai sus și să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri;
27. reciclare - orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere;
28. reutilizare - orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;
29. regenerarea uleiurilor uzate - orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;
30. schemă de răspundere extinsă a producătorilor - set de măsuri luate de stat pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs;
31. răspunderea extinsă a producătorilor - producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau organizatorică și financiară pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs, inclusiv colectarea separată și operațiunile de sortare și tratare, iar această obligație poate include, de asemenea,

responsabilitatea de a contribui la prevenirea generării de deșeuri și la reutilizarea, respectiv reciclarea produselor;

32. tratare - operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;

33. trasabilitate - caracteristica unui sistem de a permite regăsirea istoricului, a utilizării sau a localizării unui deșeu prin identificări înregistrate;

34. uleiuri uzate - toate uleiurile minerale sau lubrifianții sintetici sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrefiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice;

35. uleiuri vegetale folosite - uleiurile de origine vegetală, destinate consumului alimentar, care au devenit improprii folosinței;

36. valorificare - orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi sau în economie în general. Anexa nr. 3 stabilește o listă a operațiunilor de valorificare, listă care nu este exhaustivă;

37. valorificare materială - orice operațiune de valorificare, alta decât valorificarea energetică, și reprelucrarea în materiale care urmează să fie folosite drept combustibil sau alte modalități de producere a energiei. Aceasta cuprinde, printre altele, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și rambleierea;

38. incendiere - acțiunea de a pune foc, a da foc, a aprinde în mod intenționat un deșeu/obiect;

39. operator economic - persoană fizică autorizată sau juridică, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului, care în cadrul activității sale profesionale desfășoară una sau mai multe activități în domeniul gestionării deșeurilor.

ANEXA Nr. 2

EXEMPLE
de instrumente economice și alte măsuri în scopul de a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor[1]

[1] În timp ce aceste instrumente și măsuri ar putea oferi stimulente pentru prevenirea generării deșeurilor, care este treapta cea mai înaltă a ierarhiei deșeurilor, o listă cuprinzătoare cu exemple mai specifice de măsuri de prevenire a producerii deșeurilor este prezentată în anexa nr. 5

1. Taxe și restricții privind eliminarea prin depozitare și incinerarea deșeurilor care stimulează prevenirea producerii de deșeuri și reciclarea, menținând, în același timp, eliminarea prin depozitare drept cea mai puțin preferabilă opțiune de gestionare a deșeurilor

2. Scheme de plată în funcție de cantitatea de deșeuri generată care taxează producătorii de deșeuri pe baza cantității efective de deșeuri generate și oferă stimulente pentru separarea la sursă a deșeurilor reciclabile și reducerea deșeurilor mixte

3. Stimulente fiscale pentru donațiile de produse, în special alimentare, conform prevederilor Legii nr. 217/2016

4. Scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru diferite tipuri de deșeuri și măsuri de creștere a eficacității, a eficienței din punctul de vedere al costurilor și a guvernanței acestora

5. Scheme de restituire a garanției și alte măsuri pentru a încuraja colectarea eficientă a produselor și materialelor uzate

6. Buna planificare a investițiilor în infrastructura de gestionare a deșeurilor, inclusiv prin intermediul fondurilor Uniunii Europene

7. Achiziții publice sustenabile pentru a încuraja o mai bună gestionare a deșeurilor și utilizarea produselor și materialelor reciclate

8. Măsuri de eliminare treptată a subvențiilor care nu sunt coerente cu ierarhia deșeurilor

9. Utilizarea de măsuri fiscale sau alte mijloace de promovare a adoptării produselor și materialelor care sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclate

10. Sprijinul pentru cercetare și inovare în domeniul tehnologiilor de reciclare avansate și al refabricării

11. Utilizarea celor mai bune tehnici disponibile pentru tratarea deșeurilor

12. Stimulente economice pentru autoritățile locale și regionale, în special pentru promovarea prevenirii deșeurilor și intensificarea schemelor de colectare separată, evitând, în același timp, sprijinirea eliminării prin depozitare și a incinerării deșeurilor

13. Campanii de sensibilizare a opiniei publice, în special cu privire la colectarea separată, prevenirea generării de deșeuri și reducerea aruncării de gunoaie, și integrarea acestor aspecte în educație și formare

14. Sisteme de coordonare, inclusiv prin mijloace digitale, între toate autoritățile publice competente implicate în gestionarea deșeurilor

15. Promovarea dialogului permanent și a cooperării între toate părțile interesate în gestionarea deșeurilor și încurajarea acordurilor voluntare și a raportării întreprinderilor privind deșeurile

ANEXA Nr. 3

OPERAȚIUNI DE VALORIFICARE

R1 Întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie[1]

R2 Valorificarea/Regenerarea solvenților

R3 Reciclarea/Recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică)[2]

R4 Reciclarea/Recuperarea metalelor și compușilor metalici[3]

R5 Reciclarea/Recuperarea altor materiale anorganice[4]

R6 Regenerarea acizilor sau a bazelor

R7 Valorificarea componenților utilizați pentru reducerea poluării

R8 Valorificarea componentelor catalizatorilor

R9 Rerafinarea uleiului uzat sau alte reutilizări ale uleiului uzat

R10 Tratarea terenurilor având drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie

R11 Utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10

R12 Schimbul de deșeuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11[5]

R13 Stocarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeul)[6]

[1] Aceasta include instalații de incinerare destinate în principal tratării deșeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât:

- 0,60 pentru instalațiile care funcționează și sunt autorizate în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă înainte de 1 ianuarie 2009;
- 0,65 pentru instalațiile autorizate după 31 decembrie 2008,

folosindu-se următoarea formulă:

$$\text{Eficiența energetică} = (Ep - (Ef + Ei))/(0,97 \times (Ew + Ef)),$$

unde:

Ep reprezintă producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru

utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1;
Ef reprezintă consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an);
Ew reprezintă energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an);
Ei reprezintă energia anuală importată, exclusiv Ew și Ef (GJ/an);
0,97 este un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii.
Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici existente pentru incinerarea deșeurilor.

2 Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, gazeificarea și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice și valorificarea materialelor organice sub formă de rambleiaj.

3 Aceasta include pregătirea pentru reutilizare.

4 Aceasta include pregătirea pentru reutilizare, reciclarea materialelor de construcție anorganice, valorificarea materialelor anorganice sub formă de rambleiaj și curățarea solului care are ca rezultat valorificarea solului.

5 În cazul în care nu există niciun alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la R1 la R11.

6 Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu anexa nr. 1 pct. 6.

ANEXA Nr. 4

PROPRIETĂȚI
ale deșeurilor care fac ca acestea să fie periculoase

„Explozive”:	deşeuri care, printr-o reacţie chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune şi viteză încât să producă pagube în mediul ambiant. Din această categorie fac parte deşeurile pirotehnice, deşeurile explozive sub formă de peroxid organic şi deşeurile auto reactive explozive. Dacă un deşeu conţine una sau mai multe substanţe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor şi categoriilor de pericol şi unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce priveşte HP 1 are loc, dacă este necesar şi proporţional, conform metodelor de testare. Dacă prezenţa unei substanţe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deşeul este exploziv, acesta este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 1. Tabelul 1 — Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP 1

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

„Oxidante”:	deşeuri care, în general prin aport de oxigen, pot să provoace combustia altor materiale sau să contribuie la aceasta. Dacă un deşeu conţine una sau mai multe substanţe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor şi categoriilor de pericol şi unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 2, evaluarea acestuia în ceea ce priveşte HP 2 are loc, dacă este necesar şi proporţional, conform metodelor de testare. Dacă prezenţa unei substanţe indică faptul că deşeul este oxidant, acesta este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 2. Tabelul 2 — Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP 2

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Ox. Gas 1	H 270
Ox. Liq. 1	H 271
Ox. Sol. 1	
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

„Inflamabile”:

– deşeuri lichide inflamabile, deşeuri lichide cu un punct de aprindere sub 60 °C sau deşeuri de păcură, motorină şi uleiuri uşoare de încălzire cu un punct de aprindere > 55 °C şi ≤ 75 °C;

– deşeuri lichide şi solide inflamabile de materiale piroforice, deşeuri solide sau lichide care, chiar în cantităţi mici, tind să se aprindă în cinci minute de la contactul cu aerul;

– deşeuri solide inflamabile, deşeuri solide care sunt uşor combustibile sau care, prin frecare, pot să provoace sau să întreţină un incendiu;

– deşeuri gazoase inflamabile, deşeuri gazoase care sunt inflamabile în aer la o temperatură de 20 °C şi la o presiune normală de 101,3 kPa;

– deşeuri care reacţionează cu apa, deşeuri care, în contact cu apa, emană gaze inflamabile în cantităţi periculoase;

– alte deşeuri inflamabile, aerosoli inflamabili, deşeuri capabile de autoîncălzire şi inflamabile, peroxizi organici inflamabili şi deşeuri auto reactive inflamabile.

Dacă un deşeu conţine una sau mai multe substanţe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor şi categoriilor de pericol şi unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 3, evaluarea acestuia are loc, dacă este necesar şi proporţional, conform metodelor de testare. Dacă prezenţa unei substanţe indică faptul că deşeul este inflamabil, acesta este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 3.

Tabelul 3 — Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP 3

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Flam. Gas 1	H220
Flam. Gas 2	H221
Aerosol 1	H222

		Aerosol 2	H223	
		Flam. Liq. 1	H224	
		Flam. Liq.2	H225	
		Flam. Liq. 3	H226	
		Flam. Sol. 1	H228	
		Flam. Sol. 2		
		Self-react. CD	H242	
		Self-react. EF		
		Org. Perox. CD		
		Org. Perox. EF		
		Pyr. Liq. 1	H250	
		Pyr. Sol. 1		
		Self-heat.1	H251	
		Self-heat. 2	H252	
		Water-react. 1	H260	
		Water-react. 2	H261	
		Water-react. 3		

„Iritante — iritarea pielii şi leziuni oculare”:	deşeuri care, la aplicare, pot să provoace iritarea pielii sau leziuni oculare. Dacă un deşeu conţine, în concentraţii peste valoarea-limită, una sau mai multe substanţe cărora le corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor şi categoriilor de pericol şi coduri ale frazelor de pericol şi dacă una sau mai multe dintre următoarele limite de concentraţie sunt depăşite sau egalate, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 4. Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A (H314), Skin irrit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) şi Eye irrit. 2 (H319) este de 1 %. Dacă suma concentraţiilor tuturor substanţelor clasificate ca Skin corr. 1A (H314) este mai mare sau egală cu 1 %, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 4. Dacă suma concentraţiilor tuturor substanţelor clasificate ca H318 este mai mare sau egală cu 10 %, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 4. Dacă suma concentraţiilor tuturor substanţelor clasificate ca H315 şi H319 este mai mare sau egală cu 20 %, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 4. Trebuie menţionat faptul că deşeurile care conţin substanţe clasificate ca H314 (Skin corr.1A, 1B sau 1C) în cantităţi mai mari sau egale cu 5 % sunt clasificate ca deşeuri periculoase de tip HP 8. HP 4 nu se aplică în cazul în care deşeurile sunt clasificate ca deşeuri de tip HP 8.

„Toxicitate asupra unui organ-ţintă specific	deşeuri care pot să provoace toxicitate asupra unui organ-ţintă specific în urma unei expuneri unice sau repetate sau care produce efecte toxice acute în urma aspirării.

(STOT)/toxicitate prin aspirare":	Dacă un deşeu conţine una sau mai multe substanţe cărora le corespunde unul sau mai multe dintre următoarele coduri ale claselor şi categoriilor de pericol şi coduri ale frazelor de pericol prezentate în tabelul 4 şi dacă una sau mai multe dintre limitele de concentraţie prezentate în tabelul 4 sunt depăşite sau egalate, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 5. Dacă un deşeu conţine substanţe clasificate ca STOT, deşeul respectiv poate să fie clasificat ca deşeu periculos de tip HP 5 numai atunci când una dintre substanţe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentraţie. Dacă un deşeu conţine una sau mai multe substanţe clasificate ca Asp. Tox. 1 şi dacă suma substanţelor respective este mai mare sau egală cu limita de concentraţie, deşeul poate să fie clasificat ca deşeu periculos de tip HP 5 numai atunci când viscozitatea cinematică generală (la 40 °C) nu depăşeşte 20,5 mm^2/s.[1] Tabelul 4 — Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP 5

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentraţie**
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Asp. Tox. 1	H304	10 %

„Toxicitate acută":	deşeuri care pot să producă efecte toxice acute în urma administrării orale sau cutanate ori prin inhalare. Dacă suma concentraţiilor tuturor substanţelor care sunt prezente într-un deşeu şi cărora le corespunde unul dintre codurile claselor sau categoriilor de pericol de toxicitate acută şi unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 5 este mai mare sau egală cu limita indicată în tabel, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 6. Dacă un deşeu conţine cel puţin două substanţe clasificate ca substanţe cu toxicitate acută, suma concentraţiilor este necesară numai pentru substanţele din aceeaşi categorie de pericol. În evaluări se iau în considerare următoarele valori-limită: - pentru Acute Tox. 1, 2 sau 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %; - pentru Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

[1] Viscozitatea cinematică se determină numai în cazul fluidelor.

Tabelul 5 — Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP 6

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentraţie
Acute Tox.1 (Oral)	H300	0,1 %
Acute Tox. 2 (Oral)	H300	0,25 %
Acute Tox. 3 (Oral)	H301	5 %
Acute Tox 4 (Oral)	H302	25 %
Acute Tox.1 (Dermal)	H310	0,25 %
Acute Tox.2 (Dermal)	H310	2,5 %
Acute Tox. 3 (Dermal)	H311	15 %
Acute Tox 4 (Dermal)	H312	55 %
Acute Tox 1 (Inhal.)	H330	0,1 %
Acute Tox.2 (Inhal.)	H330	0,5 %
Acute Tox. 3 (Inhal.)	H331	3,5 %
Acute Tox. 4 (Inhal.)	H332	22,5 %

„Cancerigene":

deşeuri care cauzează cancer sau care măresc incidenţa cancerului.

Dacă un deşeu conţine o substanţă căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor şi categoriilor de pericol şi coduri ale frazelor de pericol şi dacă substanţa respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentraţie prezentate în tabelul 6, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 7. Dacă un deşeu conţine una sau mai multe substanţe clasificate ca substanţe cancerigene, deşeul respectiv poate să fie clasificat ca deşeu periculos de tip HP 7 numai atunci când una dintre substanţe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentraţie.

Tabelul 6 — Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP 7

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentraţie
Carc. 1A	H350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H351	1,0 %

„Corozive”:	deşeuri care, la aplicare, pot să provoace corodarea pielii. Dacă un deşeu conţine una sau mai multe substanţe clasificate ca Skin corr.1A, 1B sau 1C (H314) şi dacă suma concentraţiilor acestora este mai mare sau egală cu 5 %, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 8. Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) este de 1,0 %.

„Infecţioase”:	deşeuri cu un conţinut de microorganisme viabile sau de toxine ale acestora despre care se ştie sau se presupune că provoacă boli la om sau la alte organisme vii. Clasificarea unui deşeu ca deşeu periculos de tip HP 9 are loc în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu normele stabilite în documentele de referinţă sau în legislaţia statelor membre.

„Toxice pentru reproducere”:	deşeuri care produc efecte adverse asupra funcţiei sexuale şi a fertilităţii la bărbaţii şi femeile adulte, precum şi toxicitate evolutivă la descendenţi. Dacă un deşeu conţine o substanţă căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor şi categoriilor de pericol şi coduri ale frazelor de pericol şi dacă substanţa respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentraţie prezentate în tabelul 7, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 10. Dacă un deşeu conţine una sau mai multe substanţe clasificate ca substanţe toxice pentru reproducere, deşeul respectiv poate să fie clasificat ca deşeu periculos de tip HP 10 numai atunci când una dintre substanţe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentraţie. Tabelul 7 — Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP 10

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	**Codul (codurile) frazelor de pericol**	**Limita de concentraţie**
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H361	3,0 %

„Mutagene”:	deşeuri care pot să provoace o mutaţie, adică o modificare permanentă a cantităţii sau a structurii materialului genetic dintr-o celulă. Dacă un deşeu conţine o substanţă căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor şi categoriilor de pericol şi coduri ale frazelor de pericol şi dacă substanţa respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentraţie prezentate în tabelul 8, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 11. Dacă un deşeu conţine una sau mai multe substanţe clasificate ca substanţe mutagene, deşeul respectiv poate să fie clasificat ca deşeu periculos de tip HP 11 numai atunci când una dintre substanţe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentraţie.

Tabelul 8 — Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol şi codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenţii unui deşeu şi limitele de concentraţie corespunzătoare în vederea clasificării ca deşeu periculos de tip HP 11

Codul (codurile) claselor şi categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentraţie
Muta. 1A,	H340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H341	1,0 %

„Degajarea unui gaz cu toxicitate acută”:	deşeuri care, în contact cu apa sau cu un acid, degajă gaze cu toxicitate acută (Acute Tox. 1, 2 sau 3). Dacă un deşeu conţine o substanţă căreia îi corespunde unul dintre următoarele pericole suplimentare EUH029, EUH031 şi EUH032, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 12 pe baza unor metode de testare sau a unor orientări.

„Sensibilizante”:	deşeuri care conţin una sau mai multe substanţe despre care se ştie că produc efecte sensibilizante asupra pielii sau a organelor respiratorii. Dacă un deşeu conţine o substanţă care este clasificată ca substanţă sensibilizantă şi căreia îi corespunde unul dintre codurile frazelor de pericol H317 sau H334 şi dacă substanţa respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentraţie de 10 %, deşeul este clasificat ca deşeu periculos de tip HP 13.
„Ecotoxice”:	deşeuri care prezintă sau pot să prezinte riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător. Deşeurile care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiţii sunt clasificate ca deşeuri periculoase de tip HP 14: – deşeuri care conţin o substanţă clasificată ca substanţă care diminuează stratul de ozon, căreia îi corespunde codul de pericol H420 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European şi al Consiliului[2], şi concentraţia acestei substanţe este mai mare sau egală cu limita de concentraţie de 0,1 %. – [c(H420) ≥ 0,1 %] – deşeuri care conţin una sau mai multe substanţe clasificate ca „acvatic acut”, cărora le corespunde codul de pericol H400 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, şi suma concentraţiilor acestor substanţe este mai mare sau egală cu limita de concentraţie de 25 %. Unor astfel de substanţe li se aplică o valoare-limită de 0,1 %. – [Σ c (H400) ≥ 25 %] – deşeuri care conţin una sau mai multe substanţe clasificate ca „acvatic cronic” 1, 2 sau 3, cărora le corespund codul sau codurile de pericol H410, H411 sau H412 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, iar suma concentraţiilor tuturor substanţelor clasificate ca „acvatic cronic 1” (H410), multiplicată cu 100, adăugată la suma concentraţiilor tuturor substanţelor clasificate ca „acvatic cronic 2” (H411),

[2] Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea şi ambalarea substanţelor şi a amestecurilor, de modificare şi de abrogare a Directivelor 67/548/CEE şi 1999/45/CE, precum şi de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

Document Lege5 - Copyright © 2021 Indaco Systems.

	multiplicată cu 10, adăugată la suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic 3" (H412), este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1 % și substanțelor clasificate ca H411 sau H412 li se aplică o valoare-limită de 1 %. – [100 × Σc (H410) + 10 × Σc (H411) + Σc (H412) ≥ 25 %] – deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe clasificate ca „acvatic cronic" 1, 2, 3 sau 4, cărora le corespund codurile de pericol H410, H411, H412 sau H413 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, și suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca „acvatic cronic" este mai mare sau egală cu limita de concentrație de 25 %. Substanțelor clasificate ca H410 li se aplică o valoare-limită de 0,1 % și substanțelor clasificate ca H411, H412 sau H413 li se aplică o valoare-limită de 1 %. – [Σ c H410 + Σ c H411 + Σ c H412 + Σ c H413 ≥ 25 %] unde: Σ = suma și c = concentrațiile substanțelor.

„Deșeuri capabile să dezvolte una dintre proprietățile periculoase menționate mai sus pe care deșeul inițial nu o prezintă în mod direct"	Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde una dintre frazele de pericol sau unul dintre pericolele suplimentare prezentate în tabelul 9, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 15, cu excepția cazului în care deșeul există într-o formă care nu prezintă în nicio situație proprietăți explozive sau potențial explozive. Tabelul 9 — Frazele de pericol și pericolele suplimentare pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 15

Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)	
Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu	H205
Exploziv în stare uscată	EUH001
Poate forma peroxizi explozivi	EUH019
Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis	EUH044

În plus, statele membre pot să clasifice un deșeu ca deșeu periculos de tip HP 15 pe baza altor criterii aplicabile, cum ar fi evaluarea levigatului.

Metode de testare

Metodele care trebuie utilizate sunt descrise în Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei[3] și în alte norme relevante ale CEN sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional.

[3] Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei din 30 mai 2008 de stabilire a metodelor de testare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) (JO L 142, 31.5.2008, p. 1)

ANEXA Nr. 5

INDICATORII MINIMI DE PERFORMANȚĂ

care trebuie incluși în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubrizare

Activitatea serviciului de salubrizare	Descrierea indicatorului	Valoarea minimă a indicatorului
Colectarea separată a deşeurilor municipale prevăzute la art. 17 alin. (5) lit. a).	Cantitatea de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale colectate separat ca procentaj din cantitatea totală generată de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale. Cantitatea de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale colectate separat reprezintă cantitatea acceptată într-un an calendaristic de către staţia/staţiile de sortare. Cantitatea totală generată de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale se calculează pe baza determinărilor de compoziţie realizate de către operatorul de salubrizare. În lipsa determinărilor de compoziţie a deşeurilor municipale, cantitatea de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă din deşeurile municipale se consideră a fi 33%.	40% 60% pentru anul 2021 70% începând cu anul 2022
Operarea staţiilor de sortare.	Cantitatea totală de deşeuri trimisă la reciclare ca procentaj din cantitatea totală de deşeuri acceptate la staţiile de sortare (%).	75%*
Operarea instalaţiei de tratare mecano-biologică.	Cantitatea totală de deşeuri de hârtie, metal, plastic şi sticlă trimisă anual la reciclare ca procentaj din cantitatea totală de deşeuri acceptată la instalaţia de tratare mecano-biologică (%).	3%*
Colectarea şi transportul deşeurilor provenite din locuinţe generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora.	Cantitatea totală de deşeuri provenite din locuinţe generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora predată pentru reutilizare, reciclare şi alte operaţiuni de valorificare materială, inclusiv operaţiuni de umplere, rambleiere, direct sau prin intermediul unei staţii de transfer ca procentaj din cantitatea de deşeuri provenite din locuinţe generate de activităţi de reamenajare şi reabilitare interioară şi/sau exterioară a acestora colectate (%).	Valoarea prevăzută la art.17, alin (7)

*) Indicatorii de performanţă sunt obligatorii atât în cazul staţiilor de sortare, respectiv al instalaţiilor de tratare mecano-biologică din cadrul sistemului de management integrat al deşeurilor, cât şi al celor aparţinând terţilor care tratează deşeurile municipale.

ANEXA Nr. 6

PLANUL

de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul art. 18 alin. (1)

1. Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul art. 11 alin. (3) conține următoarele:

a) evaluarea ratelor anterioare, actuale și preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare a deșeurilor și alte operațiuni de tratare a deșeurilor municipale și a fluxurilor din care sunt compuse;

b) evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a deșeurilor, instituite în temeiul art. 37, 40-42;

c) motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la art. 17 alin. (5) și (7) în termenul stabilit în acesta și o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv;

d) măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la art. 17 alin. (5), (7) și art. 18 alin. (3), care sunt aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum se prevede la art. 4 alin. (1) și în anexa nr. 8;

e) un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la litera d), stabilirea organismului competent

pentru punerea lor în aplicare și o evaluare a contribuției lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului;

f) informații privind finanțarea gestionării deșeurilor în conformitate cu principiul "poluatorul plătește";

g) măsuri de îmbunătățire a calității datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări și monitorizări a performanței în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.

ANEXA Nr. 7

OPERAȚIUNILE DE ELIMINARE

D1 Depozitarea în sau pe sol (de exemplu, depozite de deșeuri etc.)

D2 Tratarea solului (de exemplu, biodegradarea deșeurilor lichide sau nămoloase în sol etc.)

D3 Injectarea în adâncime (de exemplu, injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale etc.)

D4 Acumulare la suprafață (de exemplu, depunerea de deșeuri lichide sau nămoloase în bazine, iazuri sau lagune etc.)

D5 Depozite special construite (de exemplu, depunerea în compartimente separate etanșe care sunt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător etc.)

D6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor

D7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin

D8 Tratarea biologică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D1 la D12

D9 Tratarea fizico-chimică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D1 la D12 (de exemplu, evaporare, uscare, calcinare etc.)

D10 Incinerarea pe sol

D11 Incinerarea pe mare[1]

1 Această operațiune este interzisă de legislația Uniunii Europene și de convenții internaționale.

D12 Stocarea permanentă (de exemplu, plasarea de recipiente într-o mină etc.)

D13 Amestecarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D1 la D12[2]

2 În cazul în care nu există niciun alt cod D corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărâmarea, compactarea, granularea, uscarea, mărunțirea uscată, condiționarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la D1 la D12.

D14 Reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D1 la D13

D15 Stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D1 la D14 (excluzând stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor)[3] (*7)

3 Stocare temporară înseamnă stocare preliminară în conformitate cu articolul 3 punctul 10.

ANEXA Nr. 8

EXEMPLE DE MĂSURI DE PREVENIRE A GENERĂRII DEȘEURILOR

Măsuri care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri

1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor

2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai

economice și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării

3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri cu scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar prin acțiuni ale autorităților locale până la nivel național

Măsuri care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție

1. Promovarea eco-designului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață)

2. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie

3. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei legi și al Directivei 96/61/CE

4. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența Directivei 96/61/CE. Unde este cazul, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri.

5. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare, în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sunt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sunt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite.

6. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să își stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor sau să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeuri

7. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001

Măsuri care pot afecta faza de consum și de utilizare

1. Instrumente economice, cum ar fi stimulente pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol sau un ambalaj care ar fi în mod normal furnizat gratuit

2. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori

3. Promovarea de eco-etichete (etichete ecologice) recunoscute și de încredere

4. Acorduri cu industria, cum ar fi, de exemplu, utilizarea unor grupuri de produse, ca acelea care sunt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor sau acorduri cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului

5. În contextul contractelor de achiziții publice și private, includerea unor criterii de protecție a mediului și de prevenire a generării deșeurilor în cererile de ofertă și în contracte, conform Manualului privind contractele de achiziții publice de mediu, publicat de Comisie la 29 octombrie 2004

6. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea sau înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației